

SLAVÍME!

*PIONÝRSKÉ PĚTADVACÍTKY
STRANY 6 A 7*

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

UVNITŘ KOMPLETNÍ CELOROČNÍ HRA!

KVĚTEN
2015

KAMÍNKÁ 2015 | REPORTÁŽ (4)

PS VYSOČINA SVITAVY | SEZNAMTE SE (12)

PIONÝŘI OD NAROZENÍ | INSPIRACE (17)

KAM PUTOVAL POHÁR ZLATÉ RŮŽE?

Dostaveníčko v Divadle u Kapličky v Českých Budějovicích si poslední březnovou sobotu dali uzlaři z Prahy, Vysočiny, středních a jižních Čech při 22. ročníku republikové uzlařské soutěže O Putovní pohár Zlaté růže. V letošním ročníku se představila více než čtyřicítka uzlařů v šesti individuálních kategoriích. Hlavní cenu, tedy Putovní pohár Zlaté růže, si poprvé odvezl oddíl Orion z 93. pionýrské skupiny Praha při své dvacáté účasti. Jako bonus si odvázejí rovněž putovní pohár předsedy JČKOP určený pro vítěze štafetového závodu. Blahopřejeme!

Kompletní výsledkovou listinu najdete na stránkách Jihočeské KOP (www.jihocesky-pionyr.cz). Těšíme se na setkání při příštím ročníku „Turbánku“, který se uskuteční v sobotu 2. dubna 2016 opět v Českých Budějovicích!

Michal Houda – Houdík, ředitel soutěže, foto Radek Tichý

Už se to blíží!

Ptáte se, co? Celá spousta věcí, které jsou pro Mozaiku a její čtenáře zajímavé. Květen přinese Český den proti rakovině, v červnu bude následovat RESET v Praze, kde se sejde kolem tisícovky pionýrů (hezké číslo, ale proč se jich tam vlastně nepotká mnohem víc?). A po červnu samozřejmě letní prázdniny a vše, co k nim patří. Z pohledu Mozaiky je hodně blízko už i listopadová Konference o činnosti Pionýra.

Proč o tom píšu? Hlavně proto, abych naznačil, že to, jak je teď v „pionýrských vodách“ živo, se samozřejmě odrazí i v Mozaice, takže toto vydání jistě není na dlouho poslední s navýšeným počtem stránek – ostatně z dění v módním průmyslu vyplývá, že být trochu při těle je zase in, takže Mozaika jde s dobou.

Zkrátka v Mozaice bude v závěru tohoto ročníku i v úvodu následujícího nabit! I když kompletně zpracovaná celoroční hra, kterou najdete přiloženou uvnitř tohoto čísla, je patrně výjimečná a asi se nebude hned tak opakovat. I přesto ale věřím, že se můžeme těšit na Mozaiky plné zajímavých informací i praktických námětů pro činnost. Když budete jiného názoru nebo budete mít tipy, jak se této představě přiblížit, sem s nimi! Adresa je stále stejná: mozaika@pionyr.cz.

Jakub

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

■ 5.–7. 6. 2015	40. ročník branné hry Cesta odhodlání	Kokořínsko	PS Střelka Kostelec nad Labem
■ 12.–14. 6. 2015	RESET – Republikové setkání Pionýra	Praha	Pionýr
■ 13.–15. 11. 2015	Konference o činnosti Pionýra	Mladá Boleslav	Pionýr

PIONÝR 25 let vlastní cestou...

V květnu ještě stále probíhají Pionýrské pětadvacítky – otevřené akce na mnoha různých místech. Nabídku najdete na www.pionyr.cz

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS

■ 16. 5.	Zlatá udice – lov ryb a testové otázky	Dobřív	PS Hrádek
■ 23. 5.	Pionýrský Jarmark	Hrádek	PS Hrádek
■ 23. a 24. 5.	VOČkaři – Kladská	Mariánské Lázně	PS Březová
■ 29. 5.	Dětský den za Radnicí	Brno-Řečkovice	PS Pionýr Řečkovice
■ 30. 5.	Paintballová liga	Čáslav	PS Čáslav
■ 6. 6.	VOČkaři – Tvoříme z přírodnin	Bystřina	PS Březová

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC

Hlavní vedoucí tábora

■ 7.–10. 5.	Újezd u Plánice	Plzeňské PVC
■ 7.–10. 5.	Nýdek – Hluchová	Moravskoslezské PVC

Zdravotník zotavovacích akcí

■ 15.–17. 5., 22.–24. 5., 30.–31. 5.	Kladno	Středočeské PVC
■ 28.–30. 8., 11.–13. 9., 23.–25. 10.	Újezd u Plánice	Plzeňské PVC

Kvalifikace oddílového vedoucího

■ 15.–17. 5., 29.–31. 5.	TZ Vlčkovice	Královéhradecké PVC
■ 15.–17. 5., 29.–31. 5.	Jihlava	PVC kraje Vysočina
■ 15.–17. 5., 12., 19. 5.	Brno + výjezd	Jihomoravské PVC
■ 11.–13. 9.	Mladá Boleslav	Středočeské PVC
■ 18.–20. 9., 2.–4. 10.	Újezd u Plánice	Plzeňské PVC
■ 9.–11. 10., 30. 10.–1. 11.	Důlce	Ústecké PVC

Kdo si hraje, nezlobí – hry v teorii i praxi

■ 13.–17. 5.	Čimelice	Středočeské PVC
--------------	----------	-----------------

Hygienické minimum – seminář

■ 18. 6.	Kroměříž	Olomoucko-zlínské PVC
----------	----------	-----------------------

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 4. 2015. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Matěj Feszanicz – www.feszani.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

foto na titulní straně: Tereza Jungwirthová

Z činnosti PS Záře	1
Kam putoval Pohár Zlaté růže fotoreportáž	2
Kamínka 2015 reportáž	4
Pionýrské pětadvacítky právě frčí! reportáž	6
Jaká jsou vaše přání? obsah činnosti	8
Tečou k vám informace? jak na to	10
Aktuality	11
PS Vysočina Svitavy seznamte se	12
Výrobky z odpadového materiálu námět na rukodělnou činnost	13
Žalovníček Žofie o dětech trochu jiných	14
RESET 2015 ťuká na dveře RESET	15
Na RESET s GPSkou geopozvánka	16
Pionýři od narození inspirace	17
Samí o sobě zprávy ze spolku	18
Co vše může skončit u soudu kuriozita	20
Z ústředí aktualita	21
Plzeňský rok výkop z naší KOP	21
Zastavme se na chvíli předsedův glosář	21
Květen... bod zlomu Pionýr 1990	22
Paradoxy války? železná koule u nohy	24
O čem jednala ČRP aktuální informace	25
Sponzorská večeře fundraising	25
Odpovědnost za nezodpovědnost právní posilovna	26
Kaleidoskop výročí a zajímavosti	27
Pionýrské pětadvacítky tematická fotostránka	28

**VZDĚLÁVÁNÍ JE JEDNÍM Z TÉMAT
KONFERENCE O ČINNOSTI PIONÝRA.**

KAMÍNKA 2015 – PARÁDNÍ OSLOVA „NAROZENIN“

Tentokrát jsme se na naší pionýrské neformální vzdělávací akci sešli v Plzni. Téměř 300 účastníků v pátek oslavovalo – jednak 25. narozeniny Pionýra a jednak fakt, že je letos hostitelské město Evropským hlavním městem kultury. Mezi gratulanty nechyběli ředitel hostitelské školy Martin Prokop, náměstek plzeňského primátora Martin Baxa a krajský radní pro životní prostředí Václav Štekl. Není náhodou, že jsou všichni tři původním povoláním učitelé – moc dobře tedy vědí, o co při naší práci s dětmi jde. Ti všichni se připojili k naší dvojité oslavě, která byla víc než důstojná – zatančili jsme si, nechyběly párty čepičky a také obrovský dort! Sladká tečka se dostala na všechny.

V sobotu a v neděli už každý vyrazil na některou z přibližně osmdesátky dílen, kde se přiučil něco nového, co využije ve svém oddílu či skupině. Samozřejmě nechybělo vyrábění (namátkou jmenujme kumihimo, šperky z kůže, kansaschi či ozdobná mýdla), sportovní aktivity (lana, orientační běh, orientální a country tance či sebeobrana) a diskuze a semináře s různou tematikou. Bylo z čeho vybírat, velmi zajímavý blok věnovaný konfliktům a emocím vedl psycholog Zdeněk Šimanovský, autor několika odborných publikací. Naprostou většinu dílen ale vedli jiní pionýři, kteří tím do našich společných kamínek přihodili polínko.

Ani letos nechyběl bufet a oblíbená herna Mindoku, tentokrát okořeněná soutěží o trička. Pokud jste na Kamínkách byli, můžete nám o svých zážitcích, zkušenostech a pocitech napsat (mozaika@pionyr.cz), vy ostatní sledujte pionýrský web nebo facebook, kde najdete informace o dalším ročníku. A všichni si můžete prohlédnout fotky

na webu Kamínek www.kaminka.pionyr.cz nebo na www.facebook.com/pionyr.cz.

OSOBNÍ POZNÁMKA

Kamínka se letos konala v Plzni, v mém rodném městě a v městě, které se pro letošní rok stalo Evropským hlavním městem kultury. Pro mě to znamenalo jediné – snaha a obavy o to, aby vše klaplo, byly u mě ještě větší než jindy. Co když se lidem nebude líbit 'moje rodná škola', co když jim bude vadit, že má tolik pater a žádné výtahy nebo že se na obědy musí chodit ven? A naopak – co když se ve škole něco přihodí? Někdo něco rozbije nebo si na nás třeba budou stěžovat lidé ze sousedství? Otázek, jež se mi po celý víkend honily hlavou, bylo mnoho.

Spoustu z nich smazávaly usměvavé a spokojené obličeje účastníků a mně to zase došlo až pozdě. Když se sejde parta lidí, kteří jsou podobně naladěni, můžou být v podstatě kdekoli a budou spokojeni. Vědí, že mají kolem sebe kamarády, přátele, lidi, kteří vědí,

co znamená dělat něco pro druhé. A dělat to s úsměvem, dobrovolně a pro radost. Takových lidí jsem za víkend potkala stovky. Díky a věřím, že se vám u nás v Plzni líbilo.

Mirka Tolarová

PS: Ten největší dík patří dvěma lidem, bez nichž by Kamínka nebyla – Lídě Kočí a Dušanovi Pěchotovi. A za úvodní rituál spojený s tancem patří poděkování Dáše Čechové a Jáje Antošové z PS Mír Domažlice. Dámy a pane, smekám! ;-)

KAMÍNKA 2015 reakce organizátorů na dotazníky účastníků

Kamínka 2015 v Plzni skončila před několika týdny. Jak dopadla? Byla úspěšná? Splnila naše očekávání?

To jsou otázky, které si pokládají všichni organizátoři této akce. Na řadu otázek nám odpoví dotazníky účastníků. Někteří pionýři – účastníci Kamínek byli nemile překvapeni, že musí odevzdávat organizátorům zpětnou vazbu. Dokonce je považovali za nejhorší zážitek akce. Nu, nevím, napadá mě řada myšlenek, jak těmto lidem odpovědět, jak na tuto skutečnost zareagovat. Snad jen poznámkou. Kamínka jsou vzdělávací akce neformálního charakteru a jednou z podmínek dokumentace takové vzdělávací akce jsou evaluační dotazníky. Dotazníky by měly poskytovat zpětnou vazbu organizátorům akcí, aby se vzdělávání stále vyvíjelo, měnilo a poskytovalo pionýrům širokou nabídku a uspokojovalo jejich potřeby. S odevzdanými dotazníky se pracuje, není to jen papír k uložení, ale nezbytná nutnost k dalšímu vývoji.

ZNÁMKOVÁNÍ

Jak se s dotazníky pracuje, bych chtěla doložit v tomto článku. Jde tedy o reakce na připomínky a poznámky, které se v dotaznících objevovaly.

Celkem bylo odevzdáno 199 dotazníků. V hodnocení celé akce získala Kamínka školní známku 1–2. Což znamená, že se zařadila k úspěšným akcím Pionýra. Nabídka jednotlivých dílen získala školní známku 2 a výběr místa pro tuto akci školní známku 1. Někteří z účastníků postrádali doprovodný program, aby poznali zajímavá místa Plzně. Organizátoři Kamínek neuvažovali o zajištění průvodců, kteří by prováděli zájemce po městě, ale na zajímavosti a pamětihodnosti upozornili na webu Kamínek. Doporučili místa, která rozhodně stojí za návštěvu či zhlédnutí. Každý si mohl program připravit podle vlastního zájmu a představ. Kdo chtěl, tak to taky udělal!

PŘIPOMÍNKY

Opakovanou připomínkou, která v dotaznících zazněla, byl povzdech nad tím, že ač byla akce nealkoholická, přesto někteří z účastníků pravidlo porušili. Organizátoři Kamínek pravidlo o zákazu alkoholu zveřejnili písemně na viditelných místech, při oficiálním zahájení

Kamínek bylo pravidlo zopakováno. Co ještě je třeba dospělým, inteligentním lidem říct? Předpokládali jsme, že když takové pravidlo je, pak by vedoucí měli jít příkladem instruktorům a dospělý člověk by měl mít respekt vůči školní budově, neboť tam alkohol nepatří. Víc k této otázce neumím napsat, spíše by tato připomínka o porušování pravidel měla být směřována na ty lidi, kteří je porušili. Zkuste se na ně obrátit a zeptat se jich.

POCHVALY

V dotaznících se také objevila velmi kladná hodnocení některých dílen, jmenuji: Prevence a řešení konfliktních situací, Fenomén POI, Čarodějka, Malování světlem, První pomoc, Program PTO, Emoce a konflikty.

Velké poděkování patří nejen lektorům těchto dílen, ale všem ostatním lektorům, kteří se podíleli na programu Kamínek a přiložili pomyslné polínko k úspěšnosti této vzdělávací akce. Příznivě byla hodnocena školička Kamínek, kde pobývaly děti účastníků akce. Je to zásluha lidí, kteří o děti pečovali a připravili dětem zajímavý program.

NA ZÁVĚR

se pozastavím u připomínky, která se v dotaznících také několikrát objevila. Jedná se

o nevhodné umístění bufetu. Byli jsme si vědomi toho, že tato připomínka přijde, ale nenašli jsme řešení, jak věci naplánovat a realizovat jinak. Školní kuchyňka, kterou využíval bufet, byla umístěna ve čtvrtém poschodí, kdybychom do čtvrtého a pátého poschodí umístili dílny Kamínek, pak by účastníci zdolávali několikrát denně desítky schodů navíc, než tomu bylo. Vezměte v potaz, že na stravu se chodilo do jiné budovy, lektoři některých dílen si vyzvedávali materiál a potřeby k programu v přízemí, přesun do tělocvičny...

Pokud budeme hovořit o tom, že v bufetu bylo rušno i po avizované „noční“ hodině, pak se musíte opět obrátit na ty lidi, kteří toto pravidlo porušovali. Provoz bufetu byl organizátory akce časově omezen.

Je obtížné najít školu, která by splňovala naše kritéria, a přitom byl pronájem budovy pro nás finančně dostupný.

Věřme, že se vše podaří příští rok, kdy Kamínka zavítají do Brna.

Tak tedy – Kamínka 2015 skončila, přejme si, abychom se společně setkali na Kamínkách 2016!

za organizační tým Kamínek
Lída Kočí

PIONÝRSKÉ PĚTADVACÍTKY PŘÁVĚ FRČÍ!

V době, kdy dostanete tuto Mozaiku, se budou Pionýrské pětadvacítka pomalu blížit k závěru. Už během dubna jsme ale dostávali zprávy a fotky z některých míst, kde se pionýrské skupiny a oddíly připojily ke společné oslavě 25. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra. Nebyla to oslava jen tak ledajaká, ale akční. Podstatou „pětadvacítek“ totiž bylo připomenout si naše výročí pohybem a aktivitou s jakýmkoliv využitím čísla 25 (závod s 25 stanovišti, pochod na 25 km, turnaj v 25 deskovkách atd., atd.) a ideálně k tomu přizvat i veřejnost. Šla do toho celá řada skupin a oddílů. Jak se na náš spolek sluší a patří a jak také dokazují následující příspěvky, pojaly to rozmanitě a hravě. Patří jim velký dík za to, že Pionýr byl během uplynulého měsíce vidět po celé republice.

„25“ NA PS BEROUN-ZÁVODÍ

... i v Berouně se slaví... Pionýrská skupina Beroun – Závodí, oslavila 25. narozeniny činnosti samostatné organizace Pionýr dne 23. 4. 2015. Na oslavu tohoto výročí uspořádali dobrovolníci z PS akcí s názvem Kin-ballové odpoledne. Akce se zúčastnilo cca 150 dětí.

Petra Zavadilová

V HOLEŠOVĚ ODSTARTOVALY OSLAVY 25. VÝROČÍ PIONÝRA DVĚ SPORTOVNÍ AKCE

V pátek 17. dubna byly zahájeny oslavy 25. výročí založení samostatného Pionýra. V ten den uspořádala Pionýrská skupina Mirko Očadlíka turnaj ve stolním tenise, který se uskutečnil v naší nové klubovně ve Smetanových sadech. Ve velmi vyrovnaném turnaji nakonec první místo získal David Doležel, na druhém místě se umístil František Šudřich a Tonda Sedláček, na třetím místě skončil Šimon Svoboda. Všem sportovcům děkujeme za jejich účast a blahopřejeme jim k jejich výkonu.

Druhou sportovní akcí v rámci našich oslav byl Amatérský florbalový turnaj, který se konal v neděli 19. 4. v tělocvičně SVČ – TYMY. Do turnaje se celkem přihlásilo devět týmů. Pět týmů soutěžilo v mladší kategorii a čtyři

ve starší. Zahájení se společným nástupem se uskutečnilo v 10.00. Všichni sportovci byli seznámeni s pravidly i rozhodčími. Měli jsme velkou radost, že se turnaje zúčastnili nejen místní, ale také přespolní. A to z Napajedel a Bystřice pod Hostýnem. Po úvodním hvizdu píšťalky, který odstartoval celý turnaj, se střídala na hřišti mladší a starší družstva. Po čtyřech hodinách byl turnaj ukončen a přistoupili jsme k závěrečnému vyhodnocení. V mladší kategorii se na prvním místě umístilo družstvo A Napajedel, na druhém místě se umístilo družstvo Letiště Holešov a třetí místo získal tým TYMY. Ve starší kategorii se na prvním místě umístilo družstvo SVČ Včelín BpH, druhé místo vybojovalo družstvo PS M. Očadlíka Holešov a na třetím místě se umístilo družstvo TOM PAWNEE Bystřice pod Hostýnem. Všichni obdrželi medaile a každý úspěšný tým pohár, všechny týmy získaly také pamětní listy, sladké odměny a další drobné dárky.

Děkujeme všem, kteří nám s přípravou i organizací těchto sportovních turnajů pomohli. Obzvláště bych chtěla poděkovat Michalu Novákovi, Marku Šípovi a Štěpánu Ševčíkovi. Poděkování si zaslouží také Zlínský kraj za finanční podporu Florbalového turnaje.

*Jarmila Vaclachová,
vedoucí PS M. Očadlíka, Holešov*

JINECKÝ PĚŠEC 2015

„VÝROČÍ JSME OSLAVILI PĚTADVACETIMINUTKAMI.“

Pionýrskou pětadvacítku připomněli sobě i svému okolí členové Šachového kroužku Pionýrské skupiny Jince. Jednotlivé partie tradičního Jineckého Pěšce se v minulých letech hrály na různé časy. Začínalo se 15 minutami pro každého hráče a postupně se přidávalo někdy až na dvojnásobek. Tentokrát se za 29 let poprvé symbolicky hrály všechny partie na 25 minut. Nad letošním Jineckým Pěšcem převzal opět záštitu městyš Jince a podpořili ho 13. dělostřelecký pluk, Společenské centrum Josefa Slavíka, Český svaz žen, Tělovýchovná jednota Jince a další příznivci.

Absolutním vítězem se již podruhé stal Jiří Soukup, reprezentující Sokol Buštěhrad. Do Jince přijel Jirka přesto, že i jeho oddíl pořádal podobnou soutěž. Myslím, že udělal dobře. Díky množství štědrých příznivců Pionýra v okolí Brd si odnesl řadu odměn. Kromě propůjčeného putovního poháru a symbolického Jineckého pěšce to byla například velká perníková medaile, pohár, diplom, dort od jineckých žen, rozměrná encyklopedie o přírodě a další ceny.

Nejlepším domácím hráčem se stal po napínavém a úspěšném boji o 2. místo domácí

STOVKA AKCÍ PO CELÉ REPUBLICĚ!

Martin Šilhánek a nejméně úspěšnější dívkou Eliška Kovářiková z Višňové. Nejmladším soutěžícím účastníkem byl sedmiletý Adam Budoš z Příbrami. Hodnotné ceny si měli možnost vybrat všichni účastníci. Nenudili se ani kluci a holky, kteří šachy ještě neumějí. Po celou dobu probíhaly v přízemí posádkového domu armády pestré hry a soutěže pro nehrající děti. Tentokrát je organizovaly domácí Marie Maršálková společně s Petrou Švábovou a Adélou Hořejšovou z Mirovic u Písku.

Miroslav Maršálek

OSLAVY 25. VÝROČÍ VE ŠVERMOVĚ

Jak tráví pionýři ze Švermova měsíc oslav 25 let vlastní cestou? Od 17. 4. do 17. 5. probíhají různé aktivity po celé republice. Prostě pionýři oslavují narozeniny.

Hned 17. dubna jsme vyrazili do divadla Broadway. Hráli super muzikál „Mýdlový princ“. Je to úžasný zážitek. Muzikál plný leg-race, tance a písní. Všichni bez rozdílu věku od 9 let do 70 se moc a moc bavili.

23. 4. jsme pořádali dvě akce pro širokou veřejnost. Kuličkový král o 25 hliněných kuliček u naší klubovny byl velice úspěšný. Zúčastnilo se ho kolem 30 dětí. Soutěžili jsme v 7 disciplínách. Nejvíce bodů získali Filip Krása, Martina Cajthamlová, Tomáš Starý, Nela Melčová, Jan Starý, Vítek Babuka, Kačka Štefanová, Eliška Rybová, Lucka Čermáková. A co jsme vyhráli? No přeci 25 hliněných kuliček a spoustu bonbonů.

Pokračovali jsme jarní čajovnou. Počasí nám přálo, tak jsme se usadili na zahradě pod pergolou. Uvařili jsme si čaj a přinesli překvapení

– koláčky s pětadvacítkou. Moc nám chutnaly. Celý den se moc vydařil.

Už se těšíme na akce v květnu:

7.–10. 5. brigáda na táborové základně Mrtník. Všechny srdečně zveme k účasti.

15. 5. setkání vedoucích Pionýra, kteří vedli děti ve Švermově od založení až po současnost. Setkání se koná od 17 do 19 hodin v domě dětí ve Švermově.

Alena Šefflová

PĚTADVACÍTKY V ÚSTÍ NAD LABEM

Pionýrská vlašťovka

Letos slavíme významné narozeniny a jako všichni ostatní jsme přemýšleli, jak naše výročí oslavit. Moc dlouho jsme vlastně nepřemýšleli, při pohledu na naše logo nás ihned napadlo, jaké oslavy připravíme. Ano, bude to vlašťovka, pionýrská vlašťovka. A tak jsme na sobotu 18. 4. 2015 připravili v Dobkovicích zábavné odpoledne plné skládání papírových vlašťovek. Pozvali jsme také naše přátele z oddílu Kamarádi při Rodinném centru Slunečnick z Ústí nad Labem.

Sešlo se nás (ač trochu neplánovaně) přesně pětadvacet, pětadvacet dětí i dospělých. Celé odpoledne jsme skládali, vyráběli, kreslili a malovali papírové vlašťovky. Vyhodnotili jsme ty nejkrásnější a vydali se s nimi soutěžit. Ač je jaro, byla velká

zima. Nám ale počasí nevdalo, a i když jsme závodili v zimních bundách, užili jsme si to. Bojovali Kondoři proti Kamarádům, chcete-li, tak Dobkovice proti Ústí. Soutěžili jsme o to, která vlašťovka dolétně nejdál, která vydrží ve vzduchu co nejdelší čas, došlo také na štafety v létání do dálky. A jak to dopadlo? Dobkovice o jeden bod zvítězily.

Po soutěžích jsme společně vyrobili jednu velkou vlašťovku, jako dort na závěr oslavy. Narozeniny jsme si užili a všichni přejeme Pionýru a vlastně nám všem mnoho dalších úspěšných let, dalších pětadvacet, padesát, sto...

Irča Beránková

Oddíl Kondoři, PS Dravci

LITERÁRNÍ ČAJOVNA

U příležitosti měsíce knihy jako jednu z akcí k 25. výročí Pionýra uspořádal pionýrský oddíl Souhvězdí krásný večer s knihami, kaligrafií a hrami, ale také s čajem a různými specialitami.

Kateřina Vaněčková, PS Dravci

PODĚKOVÁNÍ A OMLUVA

„Chtěl bych poděkovat za desítky pozvání na pionýrské pětadvacítky – ať jde o slavnostní chvíle pro dospělé (jako shromáždění na Praze 10) nebo pětadvacetihodinové řádění v klubovně (jako u klatovských Tuláků).“

Každého pozvání si vážím, ale není v mých silách všech užít a akci se zúčastnit. Ospravedlňuji se proto veřejně a děkuji za pochopení. Přeji všem mnoho zdaru!”

S pionýrským pozdravem, Martin Bělohávek

JAKÁ JSOU VAŠE PŘÁNÍ?

V únoru a březnu se na všech „KOPkách“ sešli zástupci pionýrských skupin a oddílů a spolu s nimi vždy několik členů Obsahové komise pro přípravu Konference o činnosti Pionýra, Výkonného výboru ČRP a také pracovníků ústředí. Zkrátka oblastní porady, kterým jsme tentokrát říkali krajské konference. Nikoli proto, že to zní důležitě, ale proto, že byly nedílnou součástí přípravy listopadové Konference o činnosti Pionýra, na které pionýři z celé republiky společně nasměrují náš spolek do budoucna, pojmenují cíle a vize.

V listopadu ale nebudeme začínat od nuly, protože už teď máme shromážděné výstupy z jednotlivých dílčích konferencí. Na nich jste v debatách k jednotlivým tématům (Lidé, Činnost, Komunikace, Pionýr) pojmenovávali aktuálně nutná opatření na úrovni pionýrských skupin, krajských organizací a celého Pionýra a také shromažďovali náměty a vize jednak pro následujících 5 let a také pro 10 a víc roků, tedy ta přání zmíněná v titulku. Vybrali jsme pro vás z každého z těchto okruhů několik zajímavých nebo častěji se opakujících výstupů. Připomínáme, že jsou zatím ryze pracovní, slouží jako podklad pro obsahovou komisi, která s nimi ale jistě bude pracovat. A zdůrazňujeme, že jde opravdu jen o výběr – celý přehled výstupů má hodně přes 20 stran...

Nepřehlédněte: Přílohou této Mozaiky je i informace o úpravách Programu Pionýra.

NÁMĚTY PRO...

Velká část návrhů, které účastníci krajských konferencí vymysleli pro jednotlivé úrovně Pionýra, by se dala shrnout do známé věty z filmu Postřihy: Musíte se více snažit, pane správce...

Většinou totiž nenavrhují zásadní změny či dokonce úplné obrácení kurzu, ale spíše směřují k rozšíření a vylepšení v oblastech, jimž se už vesměs věnujeme. Jak je uvedeno výše, vybrali jsme jen „pár kousků“ pro představu:

O stručné zhodnocení krajských konferencí jsme požádali tři nejpilnější harcovníky – předsedkyni Obsahové komise KČP Darinu Zdráhalovou, zpravodajku pro Program Pionýra Ivanu Vejvodovou a předsedu Pionýra Martina Bělohlávka – na každé z konferencí byl alespoň jeden z nich.

DARINA ZDRÁHALOVÁ: Když jsou krajské konference za námi, máš při ohlédnutí zpět pocit, že se vydařily?

V prvé řadě je třeba vyslovit poděkování. Těm, kteří konference připravili, i těm, kteří přijeli a diskutovali. Takže – díky. Konference přinesly hodně podnětů nejen pro republikovou úroveň, ale i pro kraje a skupiny. Tam, kde je uchopili přemýšlivě, z nich vytěžili spoustu námětů. Nemluvilo se totiž jen o tom, co by se mělo dělat „nahoře“. Diskutovalo se o tom, co páli skupiny a co by se dalo dělat jinak nebo lépe na krajích.

Takže – ano, konference se myslím vydařily, jen je teď třeba začít s náměty pracovat na všech úrovních, konferencemi to nekončí, konferencemi všechno teprve začíná.

Jaký byl tvůj pocit ze samotného setkání a povídání s lidmi v různých KOP?

Máme soustu společných problémů bez ohledu na to, odkud kdo je, máme spoustu podobných úspěchů, radujeme se ze stejných věcí a stejné věci nás štve. A co hlavně – jsme ochotni si o tom bez obalu povídat a hledat společná řešení. Pokud si takto budeme povídat v listopadu v Mladé Boleslavi, máme šanci i sílu náš spolkový život zase někam posunout.

IVANA VEJVODOVÁ:

Když jsou krajské konference za námi, máš při ohlédnutí zpět pocit, že se vydařily?

Mám určitě pocit, že měly smysl. To jednoznačně. Záleželo na každé KOPce, jak se ke konferencím postavila. Na krajích, kde se obsahovým otázkám věnují již delší dobu, to bylo velmi „záživné“ povídání. Jinde se někteří účastníci prostě jen „hledali“ a spíše očekávali, co jim konference dají nového, co jim poví moderátoři. Nyní však již všichni jistě vědí, co je čeká, a podzimní celostátní konference „půjde jako na drátkách“.

Jaký byl tvůj pocit ze samotného setkání a povídání s lidmi v různých KOP?

Velkou část lidiček jsem potkala již v minulém roce na jejich oblastních poradách, kterých jsem se zúčastnila, takže to pro mne

nebylo „nic nového“. Veskrze šlo o příjemné povídání o tom, co lidi trápí, ale i o jejich pionýrských úspěších. Někde jsme se však zdrželi tím, že jsme si vysvětlovali běžné pionýrské záležitosti a představovali projekty, o kterých jsme si mysleli, že je už všichni musí znát. A je jedno, zda šlo o Mozaiku, Servis, RISP, E-mošku nebo třeba o výchovné programy, vždy šlo o naše vlastní pionýrské záležitosti, které se prezentují stále dokola.

MARTIN BĚLOHLÁVEK:

Když jsou krajské konference za námi, máš při ohlédnutí zpět pocit, že se vydařily?

Ano, převažuje u mne pocit, že jednání měla smysl. Rozdílné přístupy, někde organizační nedotaženost, ale převažující byla snaha. Ta se cení a práce tak získává smysl.

Jaký byl tvůj pocit ze samotného setkání a povídání s lidmi v různých KOP?

Pionýrský! Což pro mne značí – hledání, poznávání. Někdy sebe samých, občas objevení Ameriky, chvílemi pláč nad rozlítým mlékem, ale v naprosté většině snaha získat i přispět, seznámit se. Takže, i přes špetku zklamání, že mohlo být více věcnosti, dojem příjemný a kladný.

PIONÝRSKÉ SKUPINY

- Zapojovat děti ve věku 13–14 let jako vedoucí družin, zapojovat je do organizace skupiny / oddílu.
- Pořádat motivační hry a další akce pro kategorii 15+, pracovat s průvodcováním při přípravě těch, kteří se chtějí stát instruktory.
- V případě zájmu o výchovné programy být iniciativní – kontaktovat Ústředí Pionýra.
- K propagaci akcí využívat sociální sítě, především facebook.

KRAJSKÉ ORGANIZACE PIONÝRA

- Společné aktivity pro kategorii 15+: motivační aktivity, hry, kurzy (zapojit PVC). Do akcí po instruktory zapojovat i kategorii 13–14 let.
- Podpora výchovných programů: zapojení do vzdělávání, podpora zapojování, zavedení krajských poradců pro výchovnou činnost, výpomoc s hledáním prostředků atd.
- Burzy práce: např. hledám zdravotníka, pomůžu s přípravou programu apod.

PIONÝR

- Užívat vyznamenání k motivování k dalšímu osobnostnímu růstu v organizaci.
- Zaměřit se na kategorii 15+ a podporovat krajské akce pro ni.
- Pokračovat v podpoře výchovných programů – doplňování, propagace (v Pionýru i vně), prosazování do vzdělávání, podpora zapojení.
- Rozšířit nabídku propagačních a prezentačních předmětů / tiskovin (zaměřit se na děti).

- Připravovat tematická propagační videa pro mladé a sdílet například na youtube, facebooku.
- Rozšířit nabídku pionýrských oděvů / Pionýr Fashion (ovšem v podrobnějších představách je celá řada rozdílů).
- Zpracovat snadno a okamžitě využitelné šablony pro oddílové weby (+ metodická podpora, pomoc s aktualizací atd.).
- A samozřejmě téměř všude zaznívaly připomínky, že je nutné uživatelsky přístupnit a zpřehlednit (zkrátka předělat) Servis – o tom bude ještě řeč dále.

VIZE NA 5, RESP. 10 LET

Část pro popsání vizí byla sice v šablonách pro výstupy rozdělena na části 5 let a 10 a více let, ale napříč výstupy z jednotlivých KOP se často tytéž náměty objevovaly v obou částech. Proto jsou v tomto výběru pro jednoduchost spojeny. Takže na co bychom se měli soustředit v dalších letech?

- Úprava vyznamenání: nová vyznamenání, přehodnotit (pracovat – stupně) systém – doplnit ocenění pro oddílové vedoucí a instruktory, navrhnout nová vyznamenání viditelná a nositelná (zviditelnit aktivní vedoucí).
- Vzdělávání: zachovat stávající strukturu (případně zvážit zavedení více stupňů jednotlivých kvalifikací) + propagovat

průvodcování (připravit metodiku pro OV, kteří by chtěli s průvodcováním pracovat). Zprofesionalizovat vzdělávání a zmenšit počet PVC.

- Získávat děti ve věku 13–15 let – více je zapojovat do chodu organizace.
- Vést děti ke spolupráci a komunikaci už od útlého věku.
- Udržet stávající projekty a soutěže, zjednodušit je a zachovat jejich otevřenost + rozvíjet technické a sportovní. Dále rozvíjet krajská a oblastní kola např. Pionýrského Sedmikvítku.
- Dále rozvíjet výchovné programy a přibližovat je veřejnosti.
- Při propagaci a komunikaci se více zaměřovat na sociální sítě (každá PS má vlastní facebook).
- Udržet a rozvíjet akce pro veřejnost – Pionýr Open.
- Zachovat různorodost a všeobecné oddíly, nedělit oddíly dle zaměření.
- Usilovat o kvalitu, nikoliv kvantitu – nebránit se odchodu PS, které nevyvíjejí odpovídající činnost.
- Zachovat možnost zapojení nečlenů do činnosti.

A mnoho, mnoho dalšího. Teď je úkolem obsahové komise shromážděné náměty dále zpracovat, nacházet průniky a na jejich základě připravit podklady pro Konferenci o činnosti Pionýra, kde společně nastavíme směrovku a cílové mety pro následující roky...

SERVIS – VÝZVA

Už výše jsme naznačili, že jestli lze při debatách typu nedávno uzavřených krajských konferencí s něčím jistě počítat, tak jsou to připomínky k našemu elektronickému Servisu. Je to aplikace nepopíratelně zastaralá (na druhou stranu, po deseti letech stále plní svůj účel, byť je občas třeba zatnout zuby a hledat...) jak technicky, tak vzhledově a také z hlediska uživatelské přívětivosti. Proto není žádné tajemství, že se v následujících letech skutečně počítá s jeho úplným přepracováním. Na několika krajských konferencích zazněl námět, že by mohl nový Servis pracovat s „pionýrskými životními situacemi“, jako je tomu na webech některých úřadů (kde jsou těmito situacemi např. stěhování do obce, ztráta dokladů, svatba apod.).

Jaké situace jsou ale ty pionýrské? Na mysl jich samozřejmě může přijít celá řada (zřízení PS, změna obsazení funkcí a další). Pro přehlednost si ale myslíme, že by jich nemělo být zbytečně moc, mělo by jít o ty skutečně potřebné, ve kterých zdroj informací jako Servis nejčastěji potřebujete. A protože teorie je šedá, ale zelený je strom života, prosíme vás touto cestou abyste této otázce věnovali myšlenku a na adresu mozaika@pionyr.cz nám poslali ty situace, o kterých si myslíte, že by zasluhovaly zapracování do nového Servisu a jejich zahrnutí by vám pomohlo při vaší pionýrské práci. Děkujeme!

PTÁTE SE...

Z konferencí vyplynul také jeden zcela konkrétní dotaz, odpověď na nějž by mohla být zajímavá pro více čtenářů.

Na Ústředí Pionýra byly (při mé návštěvě) na zdech rámečky s odznaky (odbornosti?). Odznaky byly gumové a pěkně vyvedené. Chtěl bych vědět, jaká firma je vyrábí a kolik asi stojí. Bylo by hezké, kdybychom je mohli vyrábět s vlastními pio-motivy za soutěže, akce, jako jednotičí prvek (znak).

Jiří Chrástek, PS Šenov

Odpověď:

Děkujeme za námět. Zmíněné tablo bylo opravdu nabídkou odznaků odbornosti. Nicméně již na ústředí několik let nevisí, protože dodavatelská firma – tiskárna Integraf – technologii nutnou k jejich výrobě přestala používat. Znovu by ji uvedla do provozu pouze v případě opravdu velké zakázky.

TEČOU K VÁM INFORMACE?

O informačních tocích se mluví na mnoha různých setkáních, debatách, jednáních... Stejně tomu bylo i na krajských konferencích, o kterých je řeč na předchozí dvoustraně. Opět byla potvrzena skutečnost, že k někomu informace tečou vydatným proudem, k jinému spíše vysychající stružkou. Čím to je, když zdroje mají k dispozici všichni stejné, je otázka, na kterou zřejmě existuje mnoho individuálních odpovědí. Pojďme si ale povídat o tom, jak to lze snadno změnit. Pro přehlednost zde uvedené zdroje informací členíme dle určitých modelových rolí – s tím, že pro později uvedené platí vše, co je uvedeno u předcházejících. Uvědomujeme si určitý paradox této stránky, protože ke komu se nedostávají informace, nepřechte si zde ani to, jak je získávat... Proto všechny čtenáře prosíme, aby tuto stránku zpřístupnili každému, koho by její obsah mohl zajímat. Klidně ji vytrhněte a vyvěste v klubovnách, naskenujte a rozešlete instruktorům a dalším aktivním lidem na pionýrských skupinách, způsob se jistě najde.

UŽ NEJSEM DÍTĚ

Už jsi odrostl/a, jsi na skupině / v oddíle aktivní a rád bys měl/a základní povědomí o dění v Pionýru? Není problém!

Web: Základní informace obsahuje samozřejmě web www.pionyr.cz, jehož součástí je i sekce pro členy, tam najdeš aktuální informace a odkazy užitečné například při hlášení na akce a soutěže.

Facebook: Pokud máš účet na Facebooku, můžeš se stát fanouškem pionýrské stránky (www.facebook.com/Pionyr.cz), která je spíše nástěnkou určenou i veřejnosti, a také členem skupiny „Pionýr (official)“ (www.facebook.com/groups/pionyr.official), kde je prostor pro sdílení informací a debatování s ostatními členy.

E-mailové novinky: Chceš dostávat hlavní aktuální informace přímo do e-mailové schránky? Stačí napsat na e-mail ustredi@pionyr.cz a přihlásit se k odběru Horkých novinek. Najdeš v nich pozvánky na akce, odkazy, výzvy a podobně.

Zpravodaj Mozaika: Chceš-li pravidelný přísun informací v jednom balíku, uvažuji o přihlášení k odběru Mozaiky. Je to snadné – stačí jen poslat svou adresu na e-mail mozaika@pionyr.cz – stejně jako loni je totiž vyhlášena výzva Prvních 100, během které první stovku zájemců zařadíme mezi adresáty Mozaiky bez obvyklého poplatku. Zkrátka napiš a Mozaika ti začne chodit.

Nepřehlédněte výzvu Prvních 100 a řekněte o ní zájemcům o Mozaiku na vaší PS!

Odběr novinek / Newsletter: Na webu www.pionyr.cz (tlačítko v postranním panelu) se může kdokoli přihlásit k odběru novinek. Nejde o žádný spam, ale maximálně šest mailů ročně, které shrnují aktuální dění a možnosti zapojení do něj. Newsletter je určen i pro veřejnost, pro základní přehled ale poslouží i členům.

VEDU ODDÍL / KLUB

Vedoucí oddílů a klubů dostávají Mozaiku a Horké novinky (pokud mají v RISP uveden e-mail) automaticky, co dalšího by se mohlo hodit?

Servis Pionýra: Tento systém (na adrese servis.pionyr.cz) má už za sebou řadu let fungování a jednou z téměř všude zaznívajících připomínek je nutnost jeho úpravy a zpřehlednění. Jedno ale Servisu upřít nelze, jde na něm najít ohromné množství věcí – formulářů, publikací, vzorů, grafických podkladů a podobně. Navíc je zde obsáhlý přehled

kontaktů, kalendář termínů atd. Zkrátka čas od času se Servis opravdu hodí. Pro přístup je nutné jméno a heslo, které lze snadno získat registrací hned na úvodní stránce.

Novinky na webu: E-maily upozorňující na nově přidaný obsah na webu www.pionyr.cz (například nové odpovědi v Poradně, nové hry v části Inspiruj se atd.) chodí automaticky všem pionýrským dobrovolníkům, kteří mají v RISP zadanou e-mailovou adresu. Pokud je nedostáváte a máte zájem, stačí napsat na adresu eva@pionyr.cz a říct si o ně.

HRAJU SI I S PAPIRY

Vedoucí skupin, hospodáři a další, kteří se dobrovolně věnují nejen práci s dětmi, ale i nezbytné administrativě (za což zaslouží nehynoucí uznání) potřebují specifické informace. Ty základní najdou shrnuté v pravidelné příloze Mozaiky.

Tu-ňák hlásí: Tuto přílohu sice dostávají všichni příjemci Mozaiky, je ale určena především jmenovaným vedoucím skupin, hospodářům a členům orgánů. Ti v ní najdou například přehled důležitých termínů, informace o vydaných vnitřních předpisech Pionýra, aktuální organizační informace a mnoho dalšího.

Pokud vám Mozaika nechodí a ani nemáte v úmyslu se hlásit k jejímu odběru (viz výše výzva prvních 100), Tu-ňáka najdete také na Servisu Pionýra.

DOMÁCÍ PÍSEČEK MI NESTAČÍ

Máš potřebu zapojovat se do širšího dění než jen na domovské pionýrské skupině a máš pocit, že chceš do pionýrských záležitostí proniknout do větší hloubky a v širších souvislostech? Pak už nejspíš máš informace z Mozaiky, webu a podobně a potřebuješ trochu osobnější přístup.

Zástupce v ČRP: Každá KOP má svého človeka v České radě Pionýra, který se přímo

účastní rozhodování o nejdůležitějších pionýrských otázkách. Jeho úkolem je ale také přenášet informace dál, proto se na něj nebojte obrátit s dotazy.

Osobní účast na jednáních: Když uvažujete o zapojení do práce některého z orgánů, ať už na úrovni KOP nebo Pionýra, vždycky pomůže načerpat bližší informace o jeho práci takřkajíc na vlastní kůži, většina jednání je otevřených. Ale nezapomeňte – práce v takovém orgánu může být skvělým zdrojem informací, ale nese s sebou také zodpovědnost za jejich poskytování ostatním.

CHCI VĚDĚT VŠECHNO (A TAKÉ ZA VŠECHNO ZODPOVÍDAT)

Staň se předsedou Pionýra! :oD Jakkoliv to může někomu znít jako fór, ve skutečnosti je taková možnost skutečně otevřená. Výroční zasedání Pionýra se chystá na listopad roku 2016 a jeho součástí budou pochopitelně i volby funkcionářů...

OZNAČOVÁNÍ POTRAVINOVÝCH ALERGENŮ NA TÁBORECH

V návaznosti na rozhovor uveřejněný v minulém *Mozaice* (str. 6–7) jsme se na hlavního hygienika ČR MUDr. Vladimíra Valentu, Ph.D. obrátili ještě s praktickým dotazem, zda se nová povinnost označovat alergeny v nabídce potravin (se kterou jste se jistě setkali například v restauracích) vztahuje i na zotavovací akce, tedy například letní tábory.

Z odpovědi Dr. Valenty vyplynulo, že uvedená povinnost se na tábory sice vztahuje, ale není nijak stanoveno, jak má být přesně naplněna. Předpoklad je proto takový, že způsob řešení této problematiky zůstane stejný jako doposud. Nikdo samozřejmě nebrání iniciativě označit alergeny přímo v jídelníčku, především tam, kde jsou pro to vhodné podmínky, tedy v pevných objektech, kde je jídelniček trvale vyvěšen a přidat k němu označení alergenů není problém.

Na druhou stranu však mohou pořadatelé zotavovacích akcí pouze, jako doposud, sledovat, jaké alergeny jsou v potravinách obsaženy, a dle toho upravovat jídelniček dětí s konkrétní potravinovou alergií. Zde je předpokladem, že rodiče vysílající děti s potravinovou alergií na dětský tábor na tento fakt provozovatele vždy upozorní a zároveň jsou i samotné děti poučené, kterým potravinám se mají vyhýbat a že na tento fakt musí pracovníci tábora – vedoucí, kuchařky – upozornit.

SKUPINOVÉ JÍZDENKY ČD – UPOZORNĚNÍ

Pokud užíváte při výpravách s oddílem vlakové spoje Českých drah a pořizujete si skupinové jízdenky, nepřehlédněte toto upozornění.

Při cestování ve skupině 6 a více osob je nutné jízdenku objednat v předstihu minimálně tři dny před jízdou, a to buď přes internet (www.cd.cz/skupiny), nebo přímo na pokladní přepážce ČD, případně

na telefonním čísle 840 112 113. Při objednání obdržíte kód, který využijete při nákupu jízdenek. Jízdenky je nutno zakoupit u pokladní přepážky nejpozději 48 hodin před odjezdem vlaku, jinak objednávka propadne.

Objednání v předstihu má i své výhody, například místenky zdarma či rezervace míst pro kola. Pokud předem objednanou jízdenku nevyužijete nebo snížíte počet cestujících, nevyužitě jízdné vám bude vráceno bez srážky (i když ne hned).

POJIŠTĚNÍ ODPOVĚDNOSTI

Pokud chcete doplnit pojištění do pojištění odpovědnosti za škodu, nahlaste je vždy nejpozději dva dny před koncem měsíce předcházejícího tomu, od kterého má pojistka platit (osoba je pojištěna vždy do konce kalendářního roku). S dotazy se obračejte na ustredi@pionyr.cz.

BÝT PIONÝR SE VYPLATÍ

VEŠKERÝ SORTIMENT ZA VÝHODNÉ CENY

I letos nabízí vydavatelství moderních společenských her MINDOK všem neziskovým organizacím, tedy i Pionýru, nákup zboží za velkoobchodní ceny. Rozdíl v ceně oproti kamenným obchodům tak může činit až 25%. **Objednávejte na e-mailu: obchod@mindok.cz, do kopie prosím dejte: eva@pionyr.cz**

TRADIČNÍ TÁBOROVÝ BALÍČEK

Dále MINDOK i letos nabízí tradiční táborový balíček her s výraznou slevou, o který

je každoročně velký zájem. Jeho cena je totiž značně výhodná i ve srovnání s obvyklou nabídkou pro volnočasové a vzdělávací organizace. Přihlaste se do seznamu zájemců již nyní a získáte podrobné informace v okamžiku spuštění projektu. Přihlásit se můžete přímo na eepurl.com/UVDP nebo na e-mailu: ester.rattay@mindok.cz

Balíčky budou odeslány v červnu, aby byly hry k dispozici již na první táborové turnusy. Cena balíčku nepřesáhne dva tisíce Kč vč. DPH a již nyní se můžete těšit na hry Port

Royal, nové Příběhy z kostek, Summoner Wars a Times'Up Rodina. Další hry budou určeny brzy a dozvíte se je v informačním e-mailu zasílaném na přihlášené kontakty.

Mindok vám všem přeje úspěšné tábory a spokojené děti.

PIONÝRSKÝ SEMIKVÍTEK POKVETE LETOS I NA KOPKÁCH

Otevřená kulturně-umělecká soutěž Pionýrský Sedmikvítek je tu pro všechny. Přinášíme vám přehled oblastních kol. Pokud vaše KOP oblastní kolo nepořádá, můžete se zúčastnit oblastního kola pořádaného jinou krajskou organizací. Vy, kteří pořádate svá oddílová nebo skupinová kola, máte možnost využít diplomy, které jsou vytvořené speciálně pro Pionýrský Sedmikvítek. Šablonu najdete na Servisu Pionýra (Ke stažení / K náplni činnosti / Pionýrský Sedmikvítek).

OBLASTNÍ KOLA

Pražská OP: 17. 10. Dětská Porta, Melodie (Sadská)

Středočeská KOP: 31. 10. Dětská Porta, Clona (Praha)

Plzeňská KOP: 31. 10. Clona, Výtvarná a rukodělná činnost

Ústecká KOP: 24. 10. Dětská Porta, Melodie, Tanec, Divadlo, Výtvarná a rukodělná činnost

Pardubická KOP: 15. 10. Clona (Svitavy), 30. 10. Výtvarná a rukodělná činnost (Rosice), 12. 12. Dětská Porta a Melodie (Polička)

Pionýr, z. s. – KO Kraje Vysočina:

13.–15. 11. Dětská Porta, Melodie, Divadlo, Literární část, Clona, Tance, Výtvarná a rukodělná činnost, Folklorní tance (Okříšky)

Jihomoravská KOP: 30. 9. Clona (Brno)

Olomoucko-zlínská KOP: 17. 10. Folklový guláš – Dětská Porta, Melodie (Olomouc), 7. 11. Všetulské dostavník – Dětská Porta a Melodie (Holešov)

Moravskoslezská KOP: 14. 11. Dětská Porta, Melodie, Divadlo, Literární část, Výtvarná a rukodělná činnost, Tance

REPUBLIKOVÁ FINÁLE

15. 11. 2015 Clona (Plzeň)

20.–22. 11. 2015 Folklorní tance (Příbryslav)

27. 11. 2015 Literární část (Kroměříž)

28. 11. 2015 Tance (Holešov)

8. 1. 2016 Výtvarná a rukodělná činnost (Holešov)

29.–31. 1. 2016 Dětská Porta a Melodie (Praha)

SEZNAMTE SE: PS VYSOČINA SVITAVY

... Kuba (pozn. red.: redaktor Mozaiky) mě už po několikáté volá... právě jsme se vrátili z celostátní soutěže v tanci M-style v Třebíči, kde jsme my amatéři vybojovali 6. místo, chystáme víkendovku, Kytičkový den, nacvičujeme na Akademii, z DDM mě píšou termín přípravné schůzky Dětského dne... takový normální den oddílového vedoucího... Kubovi se omlouvám, gratuluji k miminku a slibuji, že odpovědi na otázky dostane ještě dnes večer...

Zkus v kostce shrnout, jaká je PS Vysočina Svitavy? Co vás baví, kolik vás je a podobně...
Naše pionýrská skupina vznikla již v roce 1949. Nejstarší dochovaná kronika pionýrského oddílu je z roku 1952–53. Tehdy měla pionýrská skupina 800 členů. Dle záznamů patřila k aktivním skupinám. Zapojovala se do sportovních a společenských akcí a získala řadu ocenění. Pionýr ve Svitavách nezniknul ani po roce 1989, jen jsme trochu zetiřhli, v dnešní době máme 63 členů. Stále udržujeme základnu na Ostrém Kameni, pořádáme tábory a vedeme oddíl Správný táborník.

O vaší skupině se asi dá s klidem říct, že je „akční“. Máte vlastní akce, jezdíte i na větší společné, co vás na tom nejvíc těší a jak moc se zapojují děti?

Nedávno jsem se bavila s ostatními členy skupiny, shodli jsme se, že jsme takové dobře promazané soukolí, jeden bez druhého nevládneme nic. Snažíme se předat své zkušenosti a učíme se od dětí. Rádi se bavíme, rádi si hrajeme, vrátíme se do našeho dětství a plníme si svá přání. Vychováváme si svoje vlastní instruktory a vedoucí, kteří se k nám vracejí dle pracovních možností i po letech. Jedno takové dítě mě dnes dělá vedoucího skupiny.

Vyjmenuj pro představu čtenářů alespoň stálce – vlastní i ty, které „jen“ navštěvujete.

Z pionýrských akcí se každý rok těšíme na Ledovou Prahu a Krajský turnaj ve vybíjené v Jaroměři–Josefově, Kamínka, BHCO. Zúčastňujeme se republikového finále Sedmikvítku Tanec v Holešově a Clony. Od letošního roku budeme pořádát krajské kolo Clony pro Pardubickou KOPku. Jedním z Ideálů Pionýra je Pomoc – Kytičkový den se stal pro děti samozřejmostí. Zapojili jsme se do projektu 72 hodin a Gratias Tibi. Sbírali jsme víčka, teď už pro naši kamarádku Nelinku a uspořádali Piškotěku pro všechny ostatní sběrače. Dalšími akcemi jsou maškarní taneční zábava, Lampiónový průvod pro Speciální mateřskou školku, turnaje v bowlingu pro rodiče a děti, Indiánský pochod Svitavy – Ostrý Kámen, Vánoční trhy. Vystupujeme na Akademii školy, předtančujeme na plesch...

Když děláte akce pro veřejnost, jde vám víc o propagaci, nebo nabíráte členy, anebo prostě chcete nabídnout aktivity co nejvíce lidem?

Myslím, že se to nedá rozdělit, spíše bych vše shrnula do jednoho. Každá akce pro veřejnost je obrovská propagace naší skupiny i Pionýra, stále se lidé diví, že existujeme. Nabídnout aktivitu co nejvíce lidem je asi hlavním cílem, bonusem jsou noví členové, pokud se nestanou členy, tak se velká většina opakovaně zúčastňuje. Rozzářené oči dětí a spokojení rodiče jsou pro nás největší odměna.

Když máte tolik akcí, zbývá vám čas na tu klasickou činnost – oddílové schůzky, výpravy, tábory?

Bez ní by to nešlo. Děti jsou základ skupiny, takže oddílové schůzky každý týden, jednou za měsíc víkendovka nebo výprava za zajímavostí našeho okolí je samozřejmostí. Tábor je vyvrcholením celoroční činnosti, 14 dní zážitků pro děti a pracovní odměna pro vedoucí, na kterou se všichni moc těšíme.

Myslíš, že některé věci děláte neobvykle? Máte vlastní vyzkoušené nápady, které by mohly inspirovat i ostatní?

O práci v oddílu mluvit nebudu, nápadů má každý spoustu, spíše se zmíním o práci s těmi nad 15 let. Jsme taková velká rodina, oslavy narozenin, společný Předsilvestr, různé turnaje a soutěže i mimo akcí Pionýra se staly samozřejmostí. Velmi povedenou akcí byl i tábor pro dospělé – stát se na chvíli dítětem bez starostí a povinností bylo hrozně fajn. Po opakovaných urgencích chystáme další, letos nejen pro vedoucí a instruktory z oddílu, ale i pro naše známé a rodiče dětí... prostě i dospělí si chtějí hrát. Další už tradiční akcí je naše taneční párty pokaždé v jiném stylu, původně zamýšlená jako odměna pro vedoucí, dnes už nejen pro ně, pokaždé je velmi kladně hodnocená všemi účastníky.

VÝROBKY Z ODPADOVÉHO MATERIÁLU 1.

Každý správný vedoucí už dávno ví, že vyrábět se dá téměř ze všeho. Běžné papírenské zboží tak mohou nahradit PET lahve, novinový papír, kartony od vajčinek, krabice od mléka, korkové špunty, víčka, ruličky od toaletního papíru, plechovky, sáčky od čajů, CD, skleněné lahve a mnoho dalších obyčejných věcí, které by jinak skončily v koši. Běžný odpad z domácností se tak pod šikovnými rukama změní v krásné výrobky, které udělají dětem radost a zároveň je něco naučí. Navíc ušetříme za materiál, což také není k zahzení.

1. VÁZA Z KARTONU OD MLÉKA

Nápojové kartony jsou ideálním materiálem díky voděodolné vnitřní úpravě. Její povrch je navíc krásně stříbrný, takže jde využít i pro vystřihování dalších motivů.

- Krabice od mléka nahoře zarovnáme, aby nám vzniknul základní tvar nádoby.
- Opatrně sloupneme tenkou horní vrstvu s nápisy.
- Vznikne nám nádoba s bílým povrchem, na který mohou děti kreslit podle libosti – my jsme použili obyčejné vodovky.
- Aby se vázička nepřevážila, dno raději zatížíme kamínky.

2. PTÁČEK Z CD

Na jednoduchého ptáčka použijeme dvě stará CD, barevné papíry, provázek a lepidlo nebo tavnou pistoli.

- Z barevného papíru vystříháme zobák, ocásek a oči.
- CD slepíme a mezi ně vložíme zobák, ocas a provázek na zavěšení.

- Oči nalepíme zvenku na obě strany.
- Z barevného papíru složíme harmoniku a vsuneme ji kulatým otvorem mezi CD.
- Harmoniku roztáhneme, takže nám vytvoří krásná křídla (můžeme i přilepit).

3. MAŠINKA Z RULIČEK OD TOALETNÍHO PAPIŘU

Budeme potřebovat čtvrtku, barvičky, nůžky a dva proužky z ruličky jako kolečka.

- Vystříháme si mašinku a vybarvíme jí.
- Ruličku od toaletního papíru nastříháme cca na čtvrtiny.
- Dva proužky použijeme jako kolečka – uprostřed je prostříháme a nasadíme na hotovou mašinku.
- Na stejném základu můžeme vyrobit i vagónky, traktor, auto, atp.

*Pavla Tochorová
PS Safír Kdyně
pokračování příště*

Dovol mi i trochu osobnější otázku. Co ti Pionýr dává a co bere? Proč jsi pionýrka?

V Pionýru pracuji od svých 15 let, bez dětí a akcí spojených s Pionýrem si to už nedovedu představit. Měla jsem štěstí na skvělé vedoucí. Naše bývalá vedoucí skupiny je taková druhá maminka, moc si jí vážím a ve spoustě jejich nápadů pokračujeme. Bez velké tolerance ze strany manžela by to nešlo, pro mé děti to tak nějak vplynulo, že v práci s dětmi pokračují.

Doma sice není pokaždé naklizeno, tento čas raději trávím s přáteli ve skupině a s dětmi v oddíle.

Když se podíváš na Pionýr obecně, co ti v současnosti vadí a co ti naopak přijde super?

Myslím, že většinu toho, co je super, jsem už vyjmenovala. A co mě vadí? Asi spousta papírování, bohužel bez něj to v dnešní době nejde...

Na závěr nám řekni, jak slavíte 25. výročí obnovení činnosti Pionýra?

Pořádáme 5. ročník Krajského turnaje v bowlingu pro vedoucí a instruktory. Jsme zapojeni v soutěži 25 rozhledů Pionýra Pardubickým krajem. Jedná se o celoroční soutěž pořádanou Pardubickou krajskou organizací Pionýra při příležitosti 25. výročí obnovení Pionýra. Je určena pro všechny členy pionýra a především ty, kteří mají rádi výlety a turistiku.

Ptal se Jakub

PS VYSOČINA SVITAVY

- **Vznik:** 1949
- **Počet oddílů:** 1
- **Charakteristika:** skupina „bláznů“, která je ráda, když jsou lidičky okolo spokojení
- **Počet členů:** 63
- **Schůzky:** 1x týdně
- **Věk členů:** 4–66 let
- **Počet vedoucích a instruktorů:** 6 vedoucích, 3 instruktoři přímo pracující v oddíle

VEDOUČÍ ODDÍLU SPRÁVNÝ TÁBORNÍK

- **Jméno:** Alena Petrželová
- **Děti:** syn Aleš, dcera Lenka
- **Má ráda:** děti, knihy, kolo, rukodělky, usměvavé fajn lidi
- **Zaměstnání:** zdravotní sestra
- **Funkce v Pionýru:** vedoucí oddílu, hlavní vedoucí tábora, člen ČRP
- **Přínos Pionýru:** nápady, kreativita, snad už i nějaké zkušenosti
- **Kontakt:** alenapetrzelova@seznam.cz

ŽALOVNÍČEK ŽOFIE

Jistě znáte dětskou říkanku „Žalovníček žaluje, pod nosem si maluje, namaloval husu a dal si s ní pus. Mít takové dítě v oddíle je utrpení hlavně pro vedoucího. A co vy? Máte v oddíle také nějakého žalovníčka?”

ZASE TA ŽALUJÍCÍ ŽOFIE

Schůzka je v plném proudu. Naše „mrňata“, jak mezi sebou s ostatními říkáme oddílu nejmenších, se dobře baví. Nadšení, odhodlaní, prostě bezva. Oddíl nejmenších tvoří převážně děti od první třídy, je tady pár předškoláků a několik trochu starších. Zrovna s urputností sobě vlastní vybíhají ke štafetě. Žofka je na startu, letí jako blesk, ale do cíle přibíhá jako druhá. „Martine, Martine, Honza neoběhl praporek, přidržel se ho a strčil do mě.“ Martin na sebe mrkne s dalším instruktorem. Dneska už je to počtvrté, co Žofie žaluje. Kdyby měla indiánské jméno, tak by se asi jmenovala „Ta, která pořád hlídá ostatní“. Přiznávám, jsem na Žofii trochu alergická, prostě mně vadí, protože z duše nesnáším žalování. Vzpomínám, jak pořád mladší brácha žaloval, co jsem, kdy jsem... A tak u konvičky čaje v naší oblíbené čajovně potom rozebíráme schůzku a mně to nedá, abych opět nevytáhla téma Žofie.

CO ŽOFII K TAKOVÉMU JEDNÁNÍ VEDE?

Žalování je typické pro mladší věkovou skupinu, tj. právě ti „naši“ předškoláci a raní školáci. Časem a tím, jak u dítěti dozrávají vyšší city (svědomí, morálka), se tyto projevy většinou ztrácí. Zpravidla žalováním dítě hledá ochranu a podporu u dospělých, chce na sebe upozornit, prosadit svoje zájmy a taky poukázat na selhání jiného. Snaží se tak získat lásku a uznání dospělé autority. Někdy je za žalováním skutečný strach, že dítěti někdo ubližuje.

JE TŘEBA UMĚT ROZLIŠOVAT

K žalování je těžké zaujmout jednoznačný postoj. Trochu nás obtěžuje, na druhou stranu ale potřebujeme vést děti k tomu, aby se uměly ozvat, když jim někdo ubližuje. Když žalování jednoznačně zakážeme, může se stát, že když ho bude někdo ohrožovat nebo šikanovat, dítě si to nechá pro sebe, bude se bát sdělit, co se mu děje. Trochu nám pomůže rozdělit žalování na dvě skupiny. To první, žádoucí, je takové, které samotné dítě ochraňuje před útokem někoho jiného, před ubližováním. Žádoucí žalování je také to, které ochrání někoho jiného, třeba když dělá něco pro něj nebezpečného. Tady je vhodné pochválit dítě za to, že se svěřilo, podpořit ho. No a co to „nežádoucí“ žalování? Na místě je nevěnovat žalování přehnanou pozornost, vést děti k tomu, aby si banální konflikty řešily mezi sebou samy, aby se dohodly o tom, kdo si třeba bude teď hrát s oblíbenou a žádoucí hrou. Nezasahujte neustále ve prospěch „žalovníčka“. Dávejte pozor na dodržování pravidel, a to opravdu spravedlivě, u všech, a to i tehdy, když byste

PŘÍČINY:

- Žalování se velmi často vztahuje k věkové zvláštnosti předškolního věku a malých školáků.
- Hledání ochrany a podpory dospělých, snaha se zalíbit, zavděčit.
- Touha upozornit na sebe a prosadit své zájmy.
- Strach ze selhání.

CO DĚLAT:

- Odlišujeme „žalování“ a „žalování“ – kdy je potřebné říct, co se děje.
- Žádoucí žalování je takové, které ochrání dítě nebo někoho jiného před nebezpečím, šikanováním.
- U nežádoucího žalování nezasahujeme ve prospěch žalovníčka.
- Nechválíme žalování (pozor i na neverbální signály toho, že bychom třeba s nežádoucím žalováním souhlasili).
- Snažíme se o spravedlnost, nepromíjíme přestupky.
- Žalování přecházíme, neslyšíme, pokud nepřestává, jasně řekneme, že se toto nedělá.
- Doufáme, že tím jak děti porostou, žalování se vytratí, zmizí.

fakt strašně moc chtěli, aby vyhrál třeba někdo, komu se nedařilo. Nepromíjejte přestupky, vystavte klidně „červenou kartu“ za faul, porušení dohody. Na spravedlivost jsou děti velmi citlivé.

kolektiv autorů
ilustrační foto: PS Vinohrady

VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM – PŘIDEJTE SE

Připravujete oddílovou schůzku a říkáte si, že to chce nějaký nápad? Potřebujete inspiraci? Nebo jste začínající oddílový vedoucí a schůzka připravená „na klíč“ by se vám hodila? Pak právě pro vás tu jsou pionýrské nabídkové výchovné programy z cyklu Výpravy za poznáním. Neváhejte a zapojte se. Můžete vybrat ze čtyř programů: Mládátka a Zvířátka (předškoláci, 1.–2. třída) • Putování se psem (3.–5. třída) • Tajemství staré truhly (6.–8. třída) • Osmá planeta (věková kategorie 15+)

JAK SE ZAPOJIT?

Vyberte si, v jaké rovině chcete být do práce s programy zapojeni. Od toho se také odvíjí míra spolupráce a rozsah dodaného vybavení. **Trochu to zkouknem** – volné stažení materiálu z webu klíceni.cz.

Přicházíme tomu na chuť – získáte metodiku vybraného programu v knižní podobě (můžete si do šanonu pak zakládat i nové metodické listy, které v Mozaice vycházejí). A jako zpětnou vazbu od vás očekáváme jednou za rok shrnutí dojmů, zkušeností a pocitů z práce s výchovnými programy.

Začínáme v tom lítat – kromě metodiky budete vybaveni i pracovním materiálem pro děti (pracovní sešity, plakáty, apod.). Zde už je zpětná vazba v podobě návrhu nového metodického listu a jedenkrát za tři měsíce krátká zpráva o „fungování“ a foto.

Jedeme v tom naplno – obdržíte metodiku, pracovní materiál pro děti a doplňkové vybavení pro činnost. Zpětná vazba je v podobě návrhu jednoho nového metodického listu, zpracování příkladu dobré praxe, čtvrtletní zpráva (jednoduchá šablona) a fotografií z činnosti.

Kdo je zapojený a poskytuje pravidelnou zpětnou vazbu, může využívat i nabídku zvýhodněného materiálu pro děti z regálu „Pro zapojené do výchovných programů“, který najdete v E-mošce. **Máte zájem? Pokud ano, stačí, když napíšete na e-mail noveprogramy@pionyr.cz nebo prostě zvednete telefon a zavoláte na 777 793 702.**

Anička

RESET 2015 ŤUKÁ NA DVEŘE

Už jenom jeden měsíc a budeme všichni balit své batohy a jiná zavazadla, protože pojedeme na RESET (12. – 14. června 2015), který se tentokrát koná v Praze na Džbáně. Nezapomeňte s sebou přivést i dva nazdobené pruty o průměru cca 1 cm a délce cca 2 metry. V Mozaice jsme vám postupně představili lokalitu, kde se bude konat Republikové setkání pionýrských oddílů. Seznámili jsme se s historií, prošli jsme se společně po okolí a teď už se věnujeme tomu, co je pro účastníky setkání připraveno. A opravdu toho není málo.

PÁTEČNÍ VEČER

Ti, kteří přijedou v pátek, ubytují se v kempu a nasytí v nedaleké jídelně, si mohou užít koncert pionýrské hudební skupiny Mince a pak už přijde na řadu večerní rituál. Tentokrát se ponese v duchu starých českých pověstí. Nezapomeňte tedy s dětmi rozluštit i poslední tajemnou postavu. A malý tip:

určitě se vám bude hodit, pokud si projdete všechny tajemné postavy, které nás letošním ročníkem Mozaiky provázely (od září až do dnešního vydání).

AKTIVNÍ SOBOTA

čeká na každého, kdo se na RESET vypraví. V kempu i okolo kempu se můžete těšit na spoustu rukodělných, sportovních i poznávacích aktivit. V 9 hodin odstartuje více než 40 rozličných aktivit. Můžete si zaběhnout Stezku, zahrát ringo, zastřílet z airsoftových zbraní, zahrát deskové hry a zasoutěžit s Mindokem, nechat se zavést do říše optických klamů, anebo si zahrát kin-ball. Pro zájemce je připravena uzlařská soutěž, modelářská dílna nebo fotokoutek. A kdo rád vyrábí, může si vyrobit z filcu záložku do knížky, veselý kolíček nebo kytičku z organy. Na nabídku se podívejte na

www.pionyr.cz/cinnost/republikove-akce/reset15. Odpoledne se můžete vydat navštívit Prahu plnou pověstí a podívat se spolu s dětmi na pražská významná místa. A večer za námi přijede Kašpárek na valníku.

NEDĚLNÍ DOPOLEDNE

V neděli nás čeká slavnostní nástup a vyhlášení výsledků soutěží. Dopoledne bude možnost využít nabídkové aktivity v kempu, vypůjčit si sportovní vybavení anebo se můžete jít podívat do Prahy.

PRAOTEC ČECH

Podle Starých pověstí českých žili Čech a jeho bratr Lech v Charvátské zemi při řece Visle, kde se ale toho času strhly četné boje, a pro lid, který byl zvyklý žít v pokoji, obdělávat půdu a pěstovat obilí, nastalo těžké období. Jednoho dne se vojvodové Čech a Lech rozhodli tuto zemi opustit. Shromáždili svůj lid a vydali se směrem, kde zapadá slunce. Šli dlouho a daleko, přes hluboké lesy, bažiny a křoviny. Čeleď už byla z cesty unavena a začala si stýskat, že není konce té klopotné cesty. Čech ukázal na vysokou horu

před nimi, jež se zdvihala z rovinné krajiny, a řekl: „Podejděme pod tuto horu, tam dětem, skotu odpočineme.“ Došli a rozložili se na úpatí hory, jež se nazývala Říp (Slovo „Říp“ prý v jazyce před slovanských obyvatel české kotliny znamenal „hora.“). Druhý den ráno se vydal Čech sám na horu. Uviděl širý kraj s lesy, loukami a řekami. Zvěstoval ostatním, co zhlédl. Lid zvolal jednohlasně, ať se země jmenuje po Čechovi. Čech potěšen vůlí svého lidu, poklekl na kolena, líbal zemi a žehnal jí. A tak se zde usadili, začali obdělávat půdu a stavět si obydlí. Po čase, když už se plémě Čechů

hojně rozrostlo, rozhodl se Lech, že opustí ostatní lid z kmene a vybuduje si vlastní hrad a vesnici. S Lechem se těžko loučili, ale neodcházel daleko (do Polska). Lidé zde žili spokojeně, všude panoval řád, kázeň a poctivost. Po téměř třiceti letech života v české zemi Čechovi minul osmdesátý šestý rok a zemřel. Všichni ho oplakávali a truchlili pro něj. Jeho tělo spálili na hranici, a pak ho i s pozůstatky uložili do hrobu. Ještě dlouho potom chodili k jeho hrobu, plakali a klaněli se vojvodovi Čechovi a jméno jeho šlo od pokolení do pokolení.

(Zdroj Wikipedia)

Kdo to byl ?

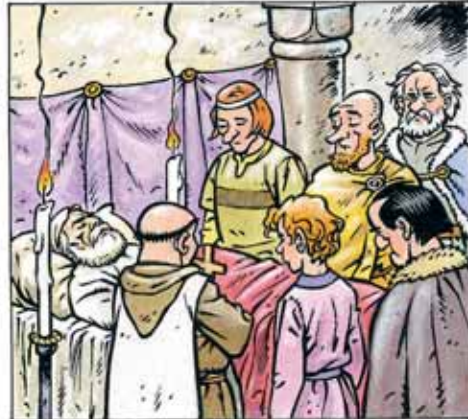
Už je to tak, blíží se konec našeho kvízu. Dnes vám přinášíme poslední sadu indicií. Odpověď na otázku „Kdo to byl?“ zašlete na adresu anna.novakova@pionyr.cz (nezapomeňte uvést, z kterého oddílu a pionýrské skupiny jste). Zapojujete-li se do hry až nyní, nalistujte si tajemné postavy i v předchozích číslech Mozaiky a zašlete nám své odpovědi.

BYL KNÍŽETEM VELKOMORAVSKÉ ŘÍŠE

PŘED SMRTÍ VYZVAL SVÉ TŘI SANKU KE SVORNOSTI

ZEMŘEL V ROCE 894

NA RESET S GPSKOU

Milí piokačeři, tentokrát vám přinášíme kačerskou nabídku, kterou si budete moci vychutnat v Praze na RESETu. Okolo kempu, kde budete ubytováni, je nejen krásná příroda, ale najdete zde i zajímavé kešky. Takže GPSky do batohů a jde se na to.

Přírodní park Šárka – Lysolaje, kde tentokrát Republikové setkání pionýrských oddílů proběhne, je plný přírodních krás a právě jim je hodně kešek, které se zde nachází, věnováno. Například kešky Skalnaté údolí (GCF6F3) nebo U Menhiru (GC1WG1P) jsou ideálními místy pro výlet nebo procházku. Poměrně jednoduchá mysterka Levandulova (GC2ZYQD) je od stejných autorů jako keška Kopretinkova pro radost (GC4ZRE7). Tradička Above The Cave (GC12XAA) se nachází v Šáreckém údolí nedaleko od Horoměřické ulice. Protože se jedná o vyhlídku, je třeba jistě dávat opatrnosti, hlavně když je vlhko. Keška Pomníček / Monument (GC22D2C) vás zavede k místu, kde se nachází Vaníčkův pomník s nápisem „Zde zemřel sokolský písmák Karel Vaníček 24. června r. 1926“. Karel Vaníček byl nejen kronikářem Sokola, zakladatelem sokolského muzea a autorem knihy Sokolské epistolky, ale i iniciátorem sokolského slibu.

EarthCache Divoka Sarka (GC2F9Q7) vás zavede do soutěsky Džbán, která je součástí přírodní rezervace Divoká Šárka a je jedním z nejlepších příkladů epigenetického údolí (ze slovníku: údolí vzniklé na rovném povrchu, které dlouhodobě setrvává v původním směru a zařezává se do podložních vrstev bez ohledu na jejich tektonické poměry) v Čechách. Pro to, abyste si tuto kešku mohli zapsat, musíte zaslat e-mailem odpovědi na otázky a fotografie z místa úvodních souřadnic. A nezapomeňte si prohlédnout místní buližníky.

Pro ty, kteří rádi řeší úkoly, je tu jedna mysterka, která může být pro některé pořádným oříškem. Pokud tedy patříte mezi ty, kteří mají rádi mystery keše, pak právě pro vás je tu Průliv a odliv / High and low tide (GC2HP43), který najdete u jedné z největších vodních ploch v Praze. Kousek od vodní nádrže Džbán najdete i tradiční keš Rybářská – Fishermen's (GC13CHR).

Kdo má rád kryty a podzemí, mohly by vás zajímat kešky Protiletadlový kryt v Sarce (GC1P9KG) a Prazské bunkry #5 – Sarka (GC214GH). První z nich vás zavede k protiletadlovému krytu nedaleko bývalého polního letiště v Divoké Šárce. Je to systém štol v písčinci, který byl původně určen jako protiletadlový kryt tehdy blízkého německého polního letiště. Po válce byl rozšířen a využíván jako sklad. Celková délka je asi 400 metrů a nyní je místo opuštěné a nevyužívané. Dnes je kryt

z bezpečnostních důvodů uzamčen. Na odlov druhé kešky se vybavte baterkou. Pokud bude vlhké počasí, je třeba počítat s tím, že se můžete zamazat. Vstup do štoly je totiž úzký a budete muset na kolena. A když už budete v podzemí, máme tu jednu prosbu, pomozte vyčistit chodbu od odpadků.

Zkoušeli jste už někdy orientační běh nebo ho chcete vyzkoušet? Teď se možná ptáte, co to má společného s geocachingem? Odpověď vám dá speciální multina O-RING II. Džbanek (GCW8RA). Stačí, když s sebou budete mít stopky a kompas nebo buzolu. Speciální mapu najdete v keši. A pak už jenom musíte spustit stopky a proběhnout ve stanoveném pořadí jednotlivé kontroly. Výsledný čas potom zapíšete do logbooku ve finále. A kde je finálka? To zjistíte z indicií na jednotlivých kontrolních stanovištích. Jedno upozornění: cíl není na poslední kontrole, finálka není v cíli. Pozor, zde už se jedná o trojkový terén.

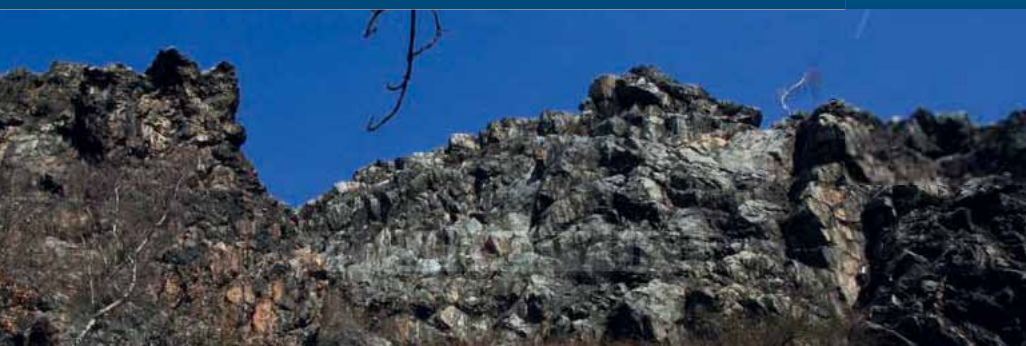
Computer Cache #1 (GCTDY0) vás zavede k dominantě severozápadní části Prahy, která je vidět ze širokého okolí. Kdysi zde sídlil VUMS – Výzkumný Ústav Matematických Strojů a počítačovní historici si přijdou na své. Například zde vznikl v roce 1952 první československý jednoúčelový reléový počítač M1, v roce 1963 následovaný elektronkovým počítačem EPOS 1, transistorovým počítačem EPOS 2 a pak už se zde vyvíjely sálové počítače. V porovnání s dnešními tablety a chytrými telefony si už děti takový sálový počítač neumí ani představit. Připravte se na to, že se budete muset seznámit s dřevným štítkem a vyluštit to, co vám chtěl autor keše říci.

Zajímavá (ale náročná na čas) je i noční wherigo keška Za Sarkou s baterkou (GC1DBAD). Takže se jedná spíše o tip pro dospělé, kteří tomu chtějí věnovat kus noci. Jak „owner“ píše, nemá smysl ji chodit za dne a je třeba se opravdu vybavit dostatečným množstvím techniky a baterek (kdo chodíte na noční šifrovačky, tak jistě máte ve svém vybavení praktickou čelovku). Odměnou je kromě jiného i nádherný pohled na noční osvětlenou Prahu.

A jedna perla nakonec. Keška Prazská petka – Sarka (GC25EFX) je první pražská horolezecká keška. K odlovu je určitě nutné lezecké vybavení. Terén má pět hvězdiček, takže si to jistě umíte představit.

Anička

foto: www.geocaching.com

PIONÝŘI OD NAROZENÍ

Pionýrská skupina Hrádek má již 8 let oddíl batolat

K napsání tohoto článku o našem oddílu Klubičko mě inspirovala dětská lékařka mých dětí. Poděkovala mi za děti, které ve svém oddílu rozvíjíme. Sama vidí v ordinaci spousty dětí, ale ty „naše“ jsou většinou rozumově i motoricky rozvinutější, lépe komunikují a mají hezký kontakt s vrstevníky.

Díky ní jsem si uvědomila, že práce s dětmi od narození do tří let věku má opravdu smysl! Řeknete si možná, že každá pořádná maminka, dokáže své děťátko rozvíjet doma a nemusí proto někam každý týden jezdit. Přesto je domácí péče o dítě jiná než ta naše. Mé povolání je učitelka v MŠ (toho času na rodičovské dovolené) a často mi přichází děti do školky velice citově, motoricky i rozumově tzv. zanedbané. Nestačím se divit, kolik rodičů vlastně očekává, že nástupem do školky se najednou všechno u jejich dětí změní a začnou mluvit, tvořit, vyrábět, hrát si atd. ze dne na den. Jsou ale na omylu, když do té doby jejich ratolest nerozvíjeli, nemohou očekávat zázraky.

I proto, před několika lety, vznikl na naší pionýrské skupině Hrádek mateřský klub, který se časem stal oddílem. Zde učíme maminky pracovat s dětmi a provázíme je prvními roky života jejich dětí. Jedinou podmínkou pro přijetí je zaplacení registračního poplatku, a tím členství v Pionýru. Ve vedení oddílu se střídají vedoucí, které jsou právě na mateřské, nebo rodičovské dovolené.

A JAK TO VLASTNĚ DĚLÁME?

Scházíme se pravidelně každou středu dopoledne na dvě hodinky v prostorách Domu dětí, kde máme vlastní hernu a klubovnu, ve které probíhá rukodělná činnost a pohybové aktivity.

Na začátku schůzky děláme uvítací rituál, kdy se děti pozdraví písničkou a spolu s maminkami zasednou do komunikačního kruhu. Každé setkání má určité téma, které se prolíná ve všech činnostech.

V komunikačním kruhu děti učíme říkáčky provázené rytmizací na dřívka, bubínky a jiné rytmické nástroje. Vyzkoušíme písničky doprovázené pohybovým ztvárněním slov písni. Zahrajeme si třeba loutkové divadlo, nebo si přečteme krátkou pohádku, která samozřejmě koresponduje s daným tématem. Vyzkoušíme si různá dechová cvičení, procvičíme si mluvidla a necháme děti zakusit různá artikulační i motorická cvičení s prstíky.

Poté přecházíme do větší klubovny, kde jsou pro děti připravená různá stanoviště, zaměřená převážně na rozvoj jemné motoriky. Grafomotorická pískovnice, pracovní listy,

a různé pracovní i výtvarné činnosti – např. trhání papíru, muchlání, nalepování, základy správného držení nůžek a stříhání, modelování, otiskování předmětů a částí těla, kreslení i malování štětcem, práce s lepidlem, konstrukční hry s dřívky a kostkami a řada dalších. Snažíme se, aby se maminky naučily pracovat se svými dětmi, aby je při práci chválily, aby je dokázaly pozorovat a uvědomily si jejich přednosti a dovednosti. Aby pochopily, jak je určitou činností rozvíjí a co je tím učí.

Možná si říkáte, že tohle tak malé děti nedokáží a nemohou u toho vydržet, ale opak je pravdou. Po hodině práce přichází chvilka odpočinku, kdy si děti jdou dát svačinku, kterou jim maminky nachystaly z domova.

A jede se dál. Následují herní aktivity na rozvoj hrubé motoriky a orientace v prostoru. Především jednoduché pohybové hry a cvičení na různých hopsadlech, odstrkávadlech, rehabilitačních míčích, skluzavce a bazénu s míčky.

Že už musí být děti unavené? Nejsou, když se blíží závěr našeho setkání, jsou většinou vyčerpané maminky a dětičky ještě plné elánu. Někdy je ale potřeba změna, proto děláme pro maminky s kočárky pěší výlety nebo výlety vláčkem. Zúčastňujeme se akcí pionýrské skupiny Hrádek. Navštěvujeme také okolní mateřské školky, aby si maminky mohly udělat obrázek o tom, kam své dítě přihlásit.

Děláme prostě to, co nás baví, a odměnou je pak pro nás šikovné děťátko a šťastná maminka. Výsledky činnosti Klubička se šíří mezi rodiči a dělají nám dobrou propagaci naší práce. Rodiče si nás dokonce nacházejí přes internet nebo podle doporučení maminek.

Věřím, že se i mezi vámi najde někdo, kdo bude mít chuť pracovat s malými dětmi a že se i u vás třeba podaří založit oddíl pro malé děti s maminkami. Za tu radost to opravdu stojí!

Ivana Vasková

vedoucí oddílu Klubičko

Brno

Hradec

BRNO

Galerijní šalina

V dubnu 2015 jste mohli v ulicích Brna potkat pionýrskou galerijní šalinu. Výstava v tramvaji představovala Pionýr a 25. výročí obnovy jeho samostatné činnosti. Hlavním tématem ale byly letní tábory, které Pionýr tradičně pořádá. Kromě konkrétní nabídky stanových, ale i indiánských nebo vodáckých táborů se zde návštěvníci seznámili i s Osmerem dobrého tábora, které mohou spolu s nabídkou táborů najít i na webu www.dobrytabor.cz.

Víta Ondráček

HABARTOV

Uklidili jsme les

Již 18. rokem uklízejí pionýři část lesa nad Habartovem. Někdy je to úmorná práce, je tam tolik odpadků a věcí, až nás to vede k údivu. V sobotu 21. 3. jsme se rozdělili do tří skupinek, rozebrali si pytle na odpad, navlékli rukavice a pustili se do sbírání. Pokaždé na samém začátku lesa nacházíme nejvíce nepořádku. Nasbíráme tam hned plný pytel odpadků. Letos zde bylo kupodivu uklizeno. Zato kolem školního plotu jsme nacházeli lahve od alkoholu, plechovky, monitor a starý vyhozený koberec.

V lese u Jiráskovy ulice nalézáme každoročně vyhozená křesla, matrace nebo rozbité židle. I letos jsme byli úspěšní a našli dvě vyhozená křesla. Odtud postupujeme směrem k Velkému kameni. Většinou narážíme i na černé skládky, které se pak odstraňují velice těžko. Od Velkého kamene jdeme nahoru na cestu okolo pole a sbíráme především plastové lahve, papírky a plechovky. Občas nalézáme třeba také boty nebo kusy oblečení.

Letos odnášíme z lesa osm plných pytlů odpadků, dva vysavače, starou fólii a dvě křesla. Na konci našeho úklidu si jako odměnu za naší vykonanou práci opékáme buřtíky, na které se všichni velice těšíme.

Anna Kováčová, PS des. St. Roubala

Habartov

HRADEC U STODA

Zimní tábor v Březi

Byl pátek, 6. března roku 2015 a my jsme se s dětmi vydali na výpravu do doby ledové. Alespoň tak jsme nazvali celý pobyt na horách, i když počasí tomu moc nenasvědčovalo. Všechny hry a soutěže se opíraly o toto krásné téma. Celkový počet cestovatelů byl 33, a to 26 dětí a 7 „dospěláků“.

První den nás čekalo zabydlení se a procházka po okolí. Večer jsme soutěžili a proběhlo i rozřazení do týmů. Každý tým si musel vyhrát svůj název, svou barvu a svého vedoucího. Týmy se nazývaly Crash a Edie, podle bláznivých vačičáků z filmu Doba ledová.

Druhý den hned ráno proti sobě týmy bojovaly ve hře „hututu“, kdy jeden hráč z týmu honí hráče opačného týmu a musí přitom vydávat zvuk „hututu“... A pokud přestane, má šanci druhý tým chytit dotyčného a získat tak bod.

Pak děti hádaly, co malují členové jejich týmů. Také jsme procvičovali paměť ve hře „Pamatovačka“. Ta spočívala v tom, že byly po lese rozmístěny čtyřmístné kódy a děti si je musely pamatovat a říct je svému zapisovateli. Děti ale ne a ne najít všechny správné kombinace, ale jednomu týmu se to přece jen nakonec podařilo.

Učili jsme se nově a zdokonaľovali staré šifry a při dlouhé cestě zacházeli s buzolou.

Po celou dobu svítilo sluníčko a bylo teplo, což děti moc nenadchlo. Ty očekávaly sníh a zimu. Nakonec jsme absolvovali cestu na vrchol kopce, jak říkaly děti „Mount Everestu“, kde skutečně sníh byl.

Hráli jsme spoustu her, nejvíce děti asi nadchl celodenní výlet do akvaparku v Klatovech. Všechno krásné jednou končí, a tak i my jsme se museli ve čtvrtek 12. března rozloučit a vyrazili jsme vstříc domovu. Tak hurá za rok znovu...

Pionýrský bál

Dne 14. 3. se v KD Hradec uskutečnil již 9. pionýrský bál. Jako každý rok jsme si

připravili zajímavé téma. Tentokrát se bál nesl v duchu krásy a módy. Ve 20.00 startovalo finále show „Hradecká miss 2015“. Zúčastnili se vedoucí i instruktoři, a tak bylo z čeho vybírat. Celým večerem nás provázela kapela SUPERBAND. Děvčata, která se nedostala do finále Hradecké miss, si připravila tanec na píseň „Neříkej mi baby“ a taky potvrdila, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Ve finále byla mužská část pionýrské skupiny převlečená za ženy přírodních typů a jejich kostýmy a medailonky vzbudily velké nadšení. Během soutěžních kol se prodávaly lístky na tombolu, která byla více než bohatá.

Kapela hrála do pozdních nočních hodin, a nadšení a chuť k tanci, které z nás sálalo, ji přimělo navýšit svůj hudební doprovod o celou hodinu. Příští rok chystáme v pořadí 10. pionýrský bál. Máme se na co těšit.

Jiří Mimra, PS Hradec

CHROPYNĚ

Pionýrské přespávání

Poslední únorový víkend jsme si opět prožili pátéční pionýrské přespávání v našich klubovněch. Večer jsme zahájili turnajem v pškvorkách. Do večere probíhal boj o vítěze. Po dobré večeři jsme se rozdělili do třech skupinek. Každá dostala balík novin, lepidlo a izolepu. Naším úkolem bylo vytvořit bájný ostrov. Stali se z nás architekti, stavitelé a dětská fantazie neznala mezí. Potom každá skupinka představila a popsala svůj ostrov. Děti to moc bavilo a jejich příběhy byly velmi zajímavé. Na závěr ještě každá skupinka vytvořila jeden módní obleček, který se nosí na jejich ostrově. Jaký materiál na ně použili? No přece opět noviny, lepidlo a izolepu. Potom už nás čekal spacák a film na dobrou noc.

Sobotní dopoledne jsme si užili v aquacentru. Po návratu z vodního ráje si starší vyrobili velikonoční kraslici a menší papírovou skládku na téma jaro. Z ničeho nic čas našeho přespávání byl u konce.

Veronika Hrdličková, PS Obránců míru

Chropyně

Jindřichův Hradec

Jindřichův Hradec

JINDŘICHŮV HRADEC

Tři veteráni na jarním Klepáku

I když pršelo, sněžilo, foukal vítr a padaly kroupy, my jsme si parádně užili jarní Klepák. Hned po příjezdu jsme byli rozděleni do čtyř oddílů, tedy, do pěti, pokud počítáme i hvězdný oddíl piškotů. Ubytovali jsme se a poobědvali – tradičně buřtguláš. Po chvíli odpočinku jsme shlédli první scénku a seznámili se s tématem našeho pobytu: Tři veteráni. Co se stalo dál? Museli jsme najít flašinetářovu kliku. Poté nás navštívili trpaslíci a předali nám kouzelné předměty: harfu, klobouk a měšec. Všechno se ale odehrávalo potmě, tudíž i hra – zavázali jsme si oči. Čekala nás královská hostina – princezna Bosana ji pro nás přichystala, ale nebylo to zadarmo. Museli jsme přinést dary, tak jsme vyrobili šperky, květiny, šaty a upekli jsme dort. Ale ta zlá podvodnice nám ukradla naše dary od trpaslíků! Museli jsme tedy získat nové, takže jsme se vydali hledat strom Frňákovník, u kterého se trpaslíci scházejí. Když jsme našli strom, vzali jsme si jeho plody – jablka. Donesli jsme je princezně, ale co se nestalo: narostl jí frňák tak dlouhý, že procestoval snad celý svět. To bylo téma další hry, uhádnout, ve kterých zemích byl. Princezna Bosana už byla celá zoufalá, tudíž jsme jí dali ultimátum – když nám vrátí naše kouzelné předměty, my jí dáme lék a její nos se opět zmenší. Princezně nezbyvalo nic jiného než vrátit naše věci. Její nos se zase zmenšil a my se opět mohli vydat do světa. Nakonec, opravdu jsme si užili zábavy až na půdu. Kdo vlastně zvířetel? Byli to Piškoti, ti nejlepší z nejlepších. Společně s nimi se na prvním místě umístil třetí oddíl, na druhém druhý a na třetím první oddíl. Bramborovou medaili získal oddíl číslo 4. Všichni se už moc těšíme na další pobyt na Klepákové mlýně. Pojeďte s námi, lepší zábavu nikde nezažijete!

Jan Jelínek, PS 8. března Jindřichův Hradec

KOPŘIVNICE

Velké čtení v klubovně

Do dvoudenní akce v klubovně jsme zapojili i dětské členy oddílu Ksichtíků. A tak se jedno páteční odpoledne sešly dva oddíly se svými oblíbenými knížkami v klubovně. Hned na úvod jsme se pustili do Drommekage, tzv. Buchty snů. Děti se po příchodu vydaly nakoupit nezbytné suroviny na těsto a polevu. Pak vše pod vedením Aničky a Gabči smíchaly a daly péct. Než se buchta upekla, došlo na ubytování. Po menším dohadování jsme se vrhli na další program. Začali jsme pohádkovým testem. Z individuální činnosti se nakonec stala společná práce, a tak se všichni dopracovali k úspěšným odpovědím. V té době se už celou klubovnou linula vůně Buchty snů. Pak následoval zábavný pohádkový kvíz, ve kterém už opravdu jel každý sám za sebe. Hned se to i projevilo a celý ho nakonec zvládla jen polovina. Pak došlo na samotnou večerň. Samozřejmě se podávala buchta a výsledek sklídl jen pochvalu. Večerní program začal povídáním o historii celé akce a o samotném Andersenovi. Pak jsme se vrhli již na samotné čtení. Vybrali jsme si knížku České pohádky od Jana Drdy a pohádku O zapomenutém Čertovi. Na závěr jsme si pustili ještě klasickou pohádku Nejkrásnější hádanka. Hned ráno jsme po snídani začali písničkou Pohádky české, která v sobě skrývala názvy pohádek Jana Drdy. Po malé svačince jsme si vytáhli své knížky a každý o ní něco řekl svými slovy. Nakonec jsme sáhli i pro další knížky jiných žánrů a udělali jsme malou knihovničku. Některé knižní tituly zaujaly natolik, že si je děti hned půjčily domů. A vzkaz pro děti: příští rok si tuhle akci určitě zopakujeme.

Božena Klimecká, PS Kopřivnice

Jarní tábor

Již během cesty nám všem pořádně vyhládlo, a tak se paní kuchařky vrhly po příjezdu hned

Všechno NEJLEPŠÍ!

- 24. 5. slaví své 50. narozeniny **Zdeněk Horák** z PS ODRA (Moravskoslezská KOP).
- 28. 5. slaví své 55. narozeniny **Ladislav Souček** z PS Údolí slunce, Hamry nad Sázavou (KO Kraje Vysočina).

Blahopřejeme!

na vaření. Po příjezdu na táborovou základnu Pstruží měly děti možnost se ubytovat a za bydlet se v pokojích. Po obědě nastala chvíle na seznamování dětí a rozdělení do čtyř skupin: Mimoni, Rychlonožky, Smajlíci, Sněženky a machři. Letošní tábor se od ostatních ročníků lišil dobou, kdy byl pořádán. Nebyl totiž zimní, ale jarní. Další novinkou bylo, že naše skupinky pracovaly bez svých vedoucích. Prvním úkolem bylo poskládat hesla a poté poznat, o co se jedná. Úterní počasí nám přálo na výlet, a tudíž jsme vyrazili na výšlap na Ondřejník. Když jsme se po úmorném šlapání do kopce dostali na vrchol a zjistili, že chata na vrcholu není otevřená, zahráli jsme si alespoň hru s čísly a vydali jsme se zpět. Jako večerní program měli vedoucí pro děti připravené Ledové kino, ale získat vstup do kina nebylo jen tak. Další dny už jsme jen hráli hry, které se dětem moc líbily. V některých hrách si i vedoucí zasoutěžili a lámali si své „kebule“. Stihli jsme se i něco málo naučit v táborové škole (hudební a výtvarná výchova, chemie, fyzika, český jazyk). V pátek se už děti mohly těšit na bowling a závěrečnou diskotéku. Závěrem snad jen říct, že jsme si všichni tábor moc užili. Doufáme, že se všem dětem, ale i vedoucím, celý tábor líbil, a doufáme, že všichni pojedou znovu.

Štěpánka Foltinová, PS Kopřivnice

Kopřivnice

PREZENTACE ODDÍLŮ JE JEDNÍM Z TÉMAT KONFERENCE O ČINNOSTI PIONÝRA.

Kopřivnice

CO VŠE MŮŽE SKONČIT U SOUDU

aneb trocha právní schizofrenie

Kdysi jsem se účastnil sporu o náhradu probíhajícího u jednoho středočeského soudu. Šlo o dva bratry, kteří zdělili pozemek s domem. Na zahradě byl i skleník, který vybudoval jeden z nich: vytvořil jámu, vyplnil nejkvalitnější zemínou, jaká byla k mání, a osadil skleník. Po letech se dohodli na rozdělení dědictví: jednomu připadla půlka s domem, druhému půlka s doplatkem a svůj skleník si měl odstěhovat na svou polovinu. Tak konstrukci rozebral, podezdívku vyboural a zeminu odtěžil a převezl na svou půli a problém byl na světě: dostal výzvu k náhradě škody za odcizenou zeminu. Ta, podle jeho bratra – protože skleník neměl pevné dno – se smísila se zeminou pozemku a stala se součástí jeho pozemku, a pokud byla odstraněna – jednalo se o nezákonný čin. Soudci se divili, advokáti se divili, znalci se divili a moc se nakonec divil i žalobce. „Škůdce“ byl odsouzen zaplatit asi 15 000 Kč za zeminu, ovšem žalobce musel zaplatit náklady řízení v hodnotě fakticky stejně. Mezi řádky rozsudku bylo možné vyčíst, že důvodem žaloby nebyla zemina, ale dlouhodobá závist a nevráživost žalujícího. Ten, z naprosto bagatelní situace vytvořil „případ“, ve kterém, motivován osobní záští bojoval, za domněle upíraná práva, protože odmítal i bratrem nabídnutou náhradu, fakticky stejnou, jaká byla soudem přisouzena. „Jeho zemina“ byla píece k nezaplacení! Spor neměl vítěze – žalobce odcházal rozlícen zkažeností světa, justice a vůbec všech, žalovaný v nešťastném údivu z toho, kam jeho nejbližší žijící příbuzný, ve své zášti, došel. Sama podstata sporu, přesto že zaměstnal průměrně na 10 hodin celkem 11 osob, konkrétně dva advokáty, tři soudní znalce, jednoho soudce a jednu zapisovatelku na soudu I. instance, tři soudce a zapisovatelku na II. instanci a vytvořila spis o síle přes 10 centimetrů, se tak nevyřešila. Věřil jsem, že s podobnou frustrací se již nesetkám, ale to byl omyl. Z tohoto omylu mne vyvedla má spolupráce se spolkem Pionýr.

KAUZA

Vše začalo 28. 12. 2013 na jednání Jihočeské krajské rady Pionýra rozhodnutím o zrušení několika pionýrských skupin – na jejich vlastní žádost. Z neznámých důvodů bylo u několika PS rozhodnutí přijato zpětně. Likvidace tak de facto byla zahájena ještě před tím, než o ní vůbec krajská rada rozhodla, a likvidátoři se měli stát likvidátory v minulosti – tedy naprostý nesmysl – ovšem, s dobrou vůlí napravitelný. Oproti očekávání však dotčení představitel Jihočeské KOP (dnes již bývalí zástupci) nejevili zájem o nápravu a nezbylo, než se obrátit na soud. Nýbrž a její důsledky totiž jako by někdo pěstoval, až se nám rozkošatila do soudního sporu. Pomyslnou korunou byla (obecná) právní úprava, která

Ilustrace: J. Dostál

s obdobnou situací nepočítala: proto bylo nutné jít až do naznačené absurdnosti – bylo třeba žalovat Pionýr, z. s. jako celek, byť to byl jeho pobočný spolek (KOP, a její bývalí představitelé), kdo postupoval v rozporu se zákonem.

SNADNÉ ROZHODNUTÍ

U soudu Pionýr, z. s. zastupoval místopředseda Kontrolní komise Pionýra a žalobcem se stal předseda spolku. Oba byli vedeni shodným úmyslem – odstranit nezákonnost. Do soudního sporu však vstoupila jako vedlejší účastník jedna z likvidovaných PS, jejímž vedoucím byl právě jeden z bývalých představitelů JČKOP. Soudkyně, seznámená s návrhem rozsudku a s důkazy, kterých bylo přes 50 stran textu (vedlejší účastník nepředložil žádné), nechápala, proč v tak jednoznačné věci vedeme soudní spor, a udělila slovo zástupci vedlejšího účastníka: Podstatou věci se nezabýval a o to pečlivěji rozváděl obstrukční námitky, jako kdyby přijaté rozhodnutí krajské rady bylo bezvadné – prostě opět o rozumné řešení neměl zájem. Po takovém přednesu soudkyně pochopila situaci a ještě téhož dne vynesla rozsudek. Rozhodnutí Jihočeské krajské rady Pionýra prohlásila za nezákonné a námitky vedlejšího účastníka za nerozhodné (rozuměj mimo mísu).

VYŘEŠENO? KDEPAK...

Vedlejší účastník podal odvolání, kde na 14 stranách rozvedl zavádějící a věcně nesprávné úvahy ve zřejmé snaze zatěmnit vcelku jasnou a srozumitelnou věc: Že určitý orgán přijal rozhodnutí se zpětnou účinností, tedy že rozhodnutí mělo začít platit ještě před tím, než bylo schváleno, což prostě a jednoduše není možné. Navíc v textu zopakoval (doslova recykloval) podivné námitky přednášené již ústně před soudem I. instance, počínaje tvrzením, že předseda nemůže podat žalobu, protože by žaloval sám sebe, protože je zhmotnělým spolkem (čímž by jej fakticky

odsoudil k bídné smrti hladem, neb právnícká osoba nemá na jídlo nárok), a konče tím, že podání žaloby je v rozporu s dobrými mravy, neboť podle něj jde fakticky o promyšlenou konspiraci k tíži Jihočeské krajské organizace Pionýra a dotčených pobočných spolků (spiklence však nejmenoval). Ani jedna z vět předmětného odvolání se ale nezabývala podstatou – tedy nesmyslnou zpětnou účinností rozhodnutí.

Věc se i s odvoláním ocitla před soudem II. instance na veřejném jednání 18. 3. 2015. Senát odvolacího soudu odvolání vedlejšího účastníka za několik minut vyhodnotil jako neoprávněné a odmítl je. Tím potvrdil správnost rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 o nezákonnosti usnesení Jihočeské krajské rady Pionýra (a s ním i stanovisko předsedy Pionýra). Zákon i zdravý rozum zvíťezily. Trvalo to ovšem rok a vyžádalo si to hodiny práce a stohy papírů.

VYHRÁL VŮBEC NĚKDO?

Vyřešily se tím ale příčiny sporu? V pozadí zcela zřejmě nebyl rozdílný názor na povahu předmětného rozhodnutí krajské rady – k tomu se totiž vedlejší účastník nikde nevyjádřil a ani nezpochybnil jeho nesmyslnost. Podle všeho se jednalo o boj o práva, která nikdo nikomu neupíral – takové dobývání se do otevřených dveří. Nebo cosí, co bylo míněno úplně jinak, ale je vnímáno jako křivda? Takové pocity jsou vcelku běžné, ale nedají se ani vyřešit, ani napravit soudním řízením – pocít, nepřijmu-li věcné argumenty, vždy zůstane pocitem. Jen to zaměstná spoustu lidí, vyprodukuje hromadu papírů, připraví nás to o hodiny a dny času, přidá zbytečnou práci a pobídne ke smutnému uvažování o tom, proč? Faktická chyba se stala a k nápravě stačilo sednout si ke stolu a dohodnout se. My ale u toho stolu čekali dlouho a marně.

Michal Pokorný
advokát, právní zástupce Pionýra

AKTUÁLNĚ Z ÚSTŘEDÍ

Nový měsíc přinesl i jednu personální obměnu na ústředí. Souvisí s opakovanými požadavky na posílení jeho metodicko-obsahové funkce. Formálně ji provází pokyn o organizačních změnách a přerozdělení pracovních úkolů a nese s sebou i personální změnu: po bezmála čtyřech letech práce končí na ústředí

působení Jindry Červenky. Ten se během uplynulých roků podílel na proměně – zjednodušeně řečeno – IT problematiky (ale není to zcela přesné pojmenování). Odvedl za dobu svého působení na ústředí kus práce a bylo mu za ni poděkováno. Jeho povinnosti převzali jiní zaměstnanci, na které je možné se obracet.

oblast	Jméno	Kontakt
E-moška	Zuzka Hlávková	zuzana.hlavkova@pionyr.cz
Servis RISP domény licence SW Money	Vendula Nejedlá	wendy@pionyr.cz
Příhlašovna webové prezentace	Anna Nováková	anna.novakova@pionyr.cz

VÝKOP Z NAŠÍ KOP

PLZEŇSKÝ ROK

Po úspěšné registraci, máme zase další práci. Prohlédneme možné granty, o peníze žádáme taky.

Na kraji nás dobře znají, jeden projekt s námi mají. Oceníme právě tebe. Zač? „Víc pro děti než pro sebe“. Nominací je tu hodně, koho letos odměníme? Pět dobrovolníků se přec' najde, vždyť pomáháme každý jinde.

Prázdniny se kvapem blíží, děti už tábor vyhlíží. Jaký vybrat ze všech možných, poradí ODT v Domažlicích. Děti si tu zasoutěží, na tábor zas víc se těší.

Veřejnosti se prezentujem' i tiskovky připravujem'. Pozvem' všechny novináře, akce ať zapíší si do diáře. Otevřené máme klubovny, ať děti se o nás dozví všechny.

Před Vánoci na Zelené se sejdeme, výborné cukroví si upečeme. Spousty druhů vymyšleno, vše je na ně nakoupeno. V pátek těsta namícháme, forničky pak naplníme. Perníků vždy velkou porci, zdobíme je celé noci.

Toť ve stručnosti je náš rok, zdravíme vás z naší KOP.

Martin Mlynářik
předseda Plzeňské KOP

Pohledem ústředního osmáka

1: Bubáááááááá!!!

2: Neblbni a běž si v Mozaice načít stránku o RESETU, pak ho určitě poznáš...

předsedův glosář

ZASTAVME SE NA CHVÍLI

Čtenář Mozaiky dostane k přečtení tuhle glosu až po výročí... Může se proto jevit jako nabytečná, nebo jako doklad, že se některých zlovyků z minulosti nemohu zbavit... Uvažuji nad výročím, jehož dosah – po mém soudu – obvykle nedomýšlíme, protože jeho důsledky bereme jako samozřejmost. Mám ovšem za to, že jde o událost s takovými přesahy, že hovorů o sedmi desítkách roků evropského míru nemůže být nikdy dost.

Prožíval jsem „dobu minulou“, a tudíž si docela pamatuji možná až prostopášné květnové oslavy konce války. Na rozdíl od jiných pamětníků mne nepotkala stupidita údajného zamlčování, kdo všechno nás osvobodil... Možná to bylo dáno i tím, že kousek od našeho bydliště byl pomníček padlým polským vojákům, kteří zahynuli v květnu 1945 – tím pádem u nás bylo zkrátka zřejmé, že v roce 1945 Československo osvobodila nejenom Sovětská (původně Rudá) armáda. Ani na základní (ani později na střední) škole jsem v hodinách dějepisu neposlouchal, že Plzeňsko či Klatovsko osvobodovali Sověti a podíl americké armády mi nebyl zmlčen – asi jsem vždy natrefil na výjimečné učitele. Nicméně i ti nás vedli k účtě a respektu před padlými. Jo, štválo mne to, ba spíše znechucovalo omílání povinné úcty a mám jeden odbojový zářez na pažbě, když jsem se zřekl čestné povinnosti postát čestnou stráž u pamětní desky...

Časy se mění. Dnes u pomníků nestojí pionýři a říkám si: Sláva, povinné stafáže nás míjejí. Ale současně si vybavuji, jak jsme jako děti zmlkli (ani nás nikdo nemusel peskovat),

když jsme přišli na Kobyliskou střelnici. A děti z mého oddílu také tichly, když jsem tam s nimi byl později už jako vedoucí. Byl to genius loci toho místa, který samovolně působil!

Druhá světová válka, jejíž zakončení v Evropě si připomínáme, bývá obdařována mnoha přívlastky: nejstrašnější, nejničivější, nejtragičtější... (Aniž bych chtěl zlehčovat následné srážky – jako například občanské války v Řecku či v Jugoslávii – šlo o konflikty rozměrem okrajové, byť o nic méně hrůzné.) Podpisem bezpodmínečné kapitulace Německa byla zakončena vpravdě děsivá kapitola v dějinách Evropy. Dnes nadáváme na byrokracii Bruselu a nějak si nepřipouštíme, že právě to je jedna z příčin, proč můžeme nadávat jen na takovou ptákovinu a ne se třást o životy. Dospěl jsem k nepovinné, ale vědomé a tím patrně daleko větší účtě vůči všem (dříve nebo dnes upozaďovaným), kteří jakkoli přispěli k tomu, že dnes mohu nadávat na unijní ouřady – bojovníkům z barikád, partyzánům či odbojářům, vojákům-osvoboditelům, lhostejno odkud přišli. Těm všem jsem vděčný a klaním se jim.

Martin

KVĚTEN... bod zlomu

Májový měsíc roku 1990 byl „bodem zlomu“ – jak ve vnitřním životě Pionýra, tak v životě celé tehdejší československé společnosti. Nešlo jen o proměněný charakter volných dnů (tehdy) – 1. a 9. května, ale o události skutečně historického významu, byť v běhu tehdejších dnů byly možná vnímány jenom jako děje zaznamenané ve zpravodajství, bez konkrétního dopadu. Byl především poslední měsíc před volbami – kterými měla být stvrzena společensko-politická proměna v Československu. (A předvolební doba bývá vždy docela horká.)

VNĚJŠÍ SITUACE

Popis dění v květnu musíme začít a (také budeme končit) líčením dění ve společnosti, protože vývoj v Pionýru jím byl – pochopitelně – zásadně ovlivňován.

Už první den – 1. máj – předznamenal proměny: Svátek práce, pokud se slavil, tak nikoli velkolepými oficiálními průvody, ale vystřídal je spíše improvizovaná představení, dnes bychom řekli happeningy. Oslavy osvobození od fašismu se poprvé přesunuly do Plzně a převládlo zdůraznění, že jsme byli osvobozeni americkou armádou. Československo navštívil generální tajemník Organizace spojených národů Javier Pérez de Cuéllar či řeholnice Matka Tereza. Prezident ČSFR, p. Václav Havel, vystoupil poprvé na parlamentním shromáždění Rady Evropy ve Štrasburku. V květnu 1990 také vznikla Evropská banka pro rekonstrukci a rozvoj – podpisem Dohody o ustavení Evropské banky pro rekonstrukci a rozvoj (EBRD, se sídlem v Londýně). Jejím cílem bylo – mimo jiné – poskytovat finanční podporu zemím střední a východní Evropy.

V politické rovině je nezbytné zmínit některá ekonomická rozhodnutí vlády: například o zrušení státních dotací na potraviny, čímž mělo dojít k narovnání cen*, ovšem s odkladem platnosti na 9. červenec 1990, a dále vyhlášení zásad ekonomické reformy. K tomu mělo dojít již dříve (původně se počítalo v březnu), ale bylo kolem toho mnoho (vášnivých) debat až sporů, a tak reforma přišla na svět až v květnu. Nebyly také naplněny představy některých, že půjde o nějaký pevný harmonogram, ale spíše šlo o definování určitých zásad, jak postupovat, s tím, že bude dále dopracován a předložen zákonodárným sborům (mělo jít o více než 15 zákonů – nových či potřebujících zásadní novelizace!). Dnes se to nemusí jevit jako příliš dramatické jevy, ale tehdy ve společnosti narůstal neklid, ba až podrážděnost, že se vlastně stále „nic neděje“, přestože hesla z listopadu a prosince nabízela snadná řešení... Tento nepokoj potom mířil k dalším cílům... Na začátku května se na Václavském náměstí utábořili iniciátoři hladovky za řešení majetku komunistické strany a to už byl krok, který veřejné mínění významně podněcoval.

V PIONÝRU

v květnu organizační dění vyvrcholilo ustavováním nových orgánů – kdy prozatímně utvořené ústřední orgány vystřídal nové. Ty byly tvořeny podle zcela nové konstrukce, více méně zastupitelského typu – neboť nové orgány tvořili přímo zástupci každého nižšího článku, tj. Českou radu Pionýra tvořili po jednom zástupci všech okresních organizací, Federální radu potom dvě komory – česká a slovenská, jimiž byly automaticky Česká

a Slovenská rada Pionýra. Šlo svým způsobem o zjednodušení, ale současně i náramně početní rozšíření. Členů ČRP bylo tím pádem přes osmdesát, což rozhodně nevytvářelo příliš pohotovou a výkonnou instituci. Přímé zastoupení okresních organizací bylo novým a zajímavým prvkem a mohlo vést k lepšímu toku informací, ale funkčnosti významně nenapomohlo.

První květnový víkend (5.–6. 5.) se v Domě kultury DP hl. m. Prahy uskutečnila ustavující zasedání nových orgánů – v sobotu 5. 5.

ke stálému oslabování vlivu a postavení Pionýra a silící kritice. Přesto dále probíhala příprava letní činnosti* / i řádná, pravidelná činnost v oddílech (schůzky, víkendovky). Stále trvalo pnutí ohledně symboliky Pionýra – spor o to, jestli je pionýrský odznak vytvořený Slávou Jíllem nadčasový nebo naopak svazující a symbolizující minulost, hořel podobně jako tři plameny v něm obsažené. Debaty vycházely z uměle vytvářených teorií výkladu prvků znaku. Autor sám žádné spojení pionýr-svazák-komunista nespatoval ani

NOVĚ ZVOLENÍ PŘEDSTAVITELÉ PIONÝRA

Federální rada Pionýra:

- *předseda:* Bohuslav Kühnel (za Pionýr) • *místopředseda:* Ludovít Lupták (za Pionier)

členové předsednictva FRP:

za Pionýr

- Martin Bělohávek
- Vlastimil Coufal
- Antonín Jeřábek
- Alena Mašková
- Ivo Nevečeřal

za Pionier

- Zlatica Beňová
- Anna Budjačová
- Valéria Gorodovičová
- Anton Javorka
- Lubica Korečková

Předseda Federální kontrolní a revizní komise: Jiří Duchoslav (za Pionýr)

Česká rada Pionýra:

- *předseda:* Martin Bělohávek • *místopředseda:* Vlastimil Coufal

členové předsednictva ČRP:

- Viktor Dvořák
- Magdalena Huleová
- Antonín Jeřábek
- Miroslav Kohout
- Alois Kolonichný
- Jaroslav Koutný
- Alena Krutková
- Václav Macela
- Miroslav Mandrys
- Miroslav Němec
- Eduard Trtílek
- Roman Urbanec
- Jana Valová
- Petr Vašek
- Jiří Vostřel

Předseda České kontrolní a revizní komise:

- Antonín Senko

souběžně české a slovenské rady, v neděli 6. 5. se obě komory sešly společně a ustavily Federální radu Pionýra.

Témat k řešení na jednáních bylo mnoho – nyní uvedme jedno zcela zásadní: tak jako v celé společnosti i do Pionýra nadobro pronikl „federální spor“, který se projevil ve dvou rozhodnutích. Shodě na potřebě přesného vymezení obsahu a práce jednotlivých orgánů/rad a došlo k průlomu v hierarchii orgánů, kdy – po vzoru uspořádání organizace z r. 1968 – byl důraz položen na roli republikových orgánů a federální organizace začala mířit spíše k postavení koordinační instituce. Tyhle události příliš nepoznamenávaly dění na úrovni pionýrských skupin a oddílů, kde stále docházelo v postupném třibení názorů a postojů, a jak už bylo popsáno dříve, stále více pod vnějším vlivem. Ten směřoval

nevyjadřoval, interpretátorů v tomto duchu i jiných podobně zkruslujících se ovšem našlo dost. Emoce (zastánců i odpůrců užívání) tak přizívaly neustále se vzdouvající vlny odporu či souhlasu s jeho zachováním.

Nebyla to ostatně jediná neshoda, která dění v organizaci v tomto období provázela. Kromě již zmíněných – jako byly spory o výši příspěvků či „vyjasnění kompetencí“, ale i neustálé dohadování s představiteli Svazu mladých, se v organizaci stále intenzivněji debatovalo také o vztazích mezi obnovujícími se či novými (od Pionýra se odštěpujícími) sdruženími. Půtky totiž vyvolávala opakovaná pomlouvačná tvrzení s lacinou kritikou minulosti, od níž se odcházející pokoušeli oddělit. Nezřídka zaznívala i tvrzení, že někteří pracovali v PO SSM z donucení a činnost vlastně sabotovali a mařili i práci

TEXT POZDRAVNÉHO VYSTOUPENÍ NA IV. SNĚMU ČESKÉHO JUNÁKA, SVAZU SKAUTŮ A SKAUTEK

(19. května 1990, Praha, přednesla pí Milena Kořínková, členka Pražské rady Pionýra a Obvodní rady Pionýra Praha 10) „Vážení přátelé, dovoluji mi z pověření České rady Pionýra a osobně předsedy ČRP Martina Bělohávkova, který se dnes účastní zasedání v Šumperku, pozdravit vás sněm jménem téměř půl milionu členů Pionýra v celé ČR.

Ti z vás, kdo v uplynulých letech v nejrůznějších organizacích a tedy i v naší organizaci Pionýr nepřestali pracovat s dětmi, dobře vědí, jak zoufale málo opravdu obětavých a znalých lidí bylo v této republice ochotno obětovat všechny svůj volný čas výchově nejmladší generace. Proto opravdu upřímně a opakovaně vítáme zahájení činnosti vaší organizace, protože ji chápeme jako kvalitní rozšíření nabídky smysluplné činnosti pro děti a obhajoba jejich zájmů se může stát naší společnou platformou pro další spolupráci. Věříme, že bude dobrá a všestranná, protože máme mnoho společných problémů výchovných i materiálně technických.

Ještě jednou vás chci ujistit o tom, že pionýři nikdy neusilovali o likvidaci junácké organizace, a dnes, kdy tato organizace opět naplno žije, jí přejeme jen to nejlepší – mnoho sil, trpělivosti a hodně, hodně úspěchů.“

jiných. Směšné bylo, když šlo nezřídko o bývalé velmi aktivní pracovníky PO SSM a tímto „slovním průjmem“ se jen pokoušeli vymezit. Všeobecným kladným vztahům nepřispívala ani opakovaná tvrzení některých představitelů obnoveného Junáka – o likvidaci skautského hnutí pionýrským... Čpěla z toho účelová snaha získat (majetkový) prospěch a nezakládala se ani na pravdě – ovšem, kdo by se po ní z veřejnosti tehdy pídil. Účel světil prostředky.

Ostatně to vedlo i k neúspěchu projektu první platformy pro spolupráci – Majetkoprávní unie (respektive SODM). Pohřbila ji nevěle hledat kompromis – bez ohledu na objektivní společný zájem.

Zhruba v polovině května, přesněji v sobotu 19. 5., proběhla dvě jednání – v Pionýru poprvé řádně zasedání předsednictva České rady Pionýra (v Šumperku), které řešilo velké množství nahromaděných záležitostí českého Pionýra.

V Praze se konal junácký sněm... Předseda Pionýra na něj byl pozván, ale s ohledem na souběžné jednání orgánu Pionýra se omluvil a vyslal za sebe zástupce, dlouholetou pionýrku Milenu Kořínkovou.

V JUNÁKU...

v té době proběhl rovněž završující akt obnovy: 19. května proběhl IV. sněm. Konal se za účasti řady hostů, mezi nimiž byla zástupkyně Pionýra. Jednání mělo svoji slavnostní část, kde dostali prostor vystoupit i hosté sněmu, včetně zahraničních. Většina času byla ovšem vyplněna pracovním jednáním

– o výchovných otázkách, ale značný prostor byl věnován i majetkoprávním záležitostem, problematice historie a pochopitelně volbám nových orgánů Junáka. Starostou byl po Antonínu Sumovi zvolen p. Jarmil Burghauser.

V hnutí samotném – kromě doznívání radosti z obnovy – probíhalo rovněž tříbení postojů a z nich plynoucích stanovisek. V diskuzích se propracovávala celá řada postojů, jedno z významných témat se týkalo i duchovní výchovy, ale citlivým byl rovněž postoj Junáka ke spolupráci s jinými organizacemi, což pochopitelně souviselo i se zapojováním skautů a skautek, kteří dosud pracovali v jiných organizacích. Ožehavý a rozporný byl poměr ke skautům-komunistům a otázkou bylo – co s nimi? Na jedné straně měli mnoho praktických zkušeností v práci, současně ovšem je komunistická minulost diskvalifikovala – a že šlo o rozepří ostrou, budiž dokladem, že přinesla první rozštěpení skautského hnutí (v r. 1990 vznikl i Svaz skautů a skautek ČR). Tohle oddělení části skautů vyvolalo určité obavy z případného dalšího tříštění organizace, jak ho skautské hnutí znalo z období první republiky.

VNĚJŠÍ OKOLNOSTI PODRUHÉ...

Popisem dění kolem Pionýra jsme začali a bude jím i končit. Se stále se přibližujícími volbami (přichystané byly na 8. a 9. června) se ovzduší ve společnosti ustavičně radikalizovalo. Mimo jiné i tenkrát společnost rozdělával postoj k případným církevním restitucím a tehdejší vláda národního porozumění

se velmi bránila přistoupit na (rychlé) vypořádání zejména katolickou církví vznesených požadavků. Majetkové záležitosti nejrůznějších institucí zkrátka vyvolávaly nespokojenost. Společnost si však žádala nějaké konkrétní řešení... To nakonec přišlo v podobě zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 177/1990 Sb., o některých opatřeních týkajících se majetku politických stran, politických hnutí a společenských organizací, které zmrazilo majetek a ukládalo politickým stranám a společenským organizacím (bývalé) Národní fronty, aby do 30. června 1990 sestavily výkaz svého majetku k 30. dubnu 1990.

Bylo to opatření vážné a řadě institucí podlomilo aktivity... Pionýr (a jeho orgány až do úrovně okresů) to měl zdánlivě snadné, neboť majetek neměl... – i když tomu málokdo věřil. Na koho ovšem opatření dopadlo, byly pionýrské skupiny.

Zásadní komplikace spočívala i v tom, že se za tímto opatřením přijatým 18. května jen nejasně rýsovalo jeho praktické naplnění. K tomu měla přijít realizační vyhláška ministerstva financí, jež se však rodila zdlouhavě a provázely ji nejrůznější fámy (nakonec vyšla ve Sbírce zákonů až v červnu...).

Martin

*/ V přípravě letní činnosti právě třeba rozhodnutí o uvolnění cen potravin vyvolávalo obavy, protože se očekávalo značné zdražení, a tím mohlo dojít k dramatické proměně nákladů na stravování. Rychle se proto přepočítávaly táborové rozpočty.

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

PARADOXY VÁLKY?

V květnovém díle tohoto seriálu provokativních úvah nelze pominout výročí konce války. Tehdy, v květnu 1945, tj. před sedmdesáti roky, skončila v Evropě válka, kterou k vítěznému konci dovedla aliance dvou vlastně protikladných sil. Z tohoto pohledu je ukončení II. světové války v květnu 1945 nepřehlédnutelným vykičňíkem. Pro nás se nabízí... zamyšlení: Kdo byl vítěz a kdo poražený? A kdo s kým a proti komu?!

VÁLKA DVOU NESPRAVEDLIVÝCH REŽIMŮ

Nejeden dnešní historik popisuje válku na východní frontě mezi Sovětským svazem a nacistickým Německem jako srážku dvou zločinných vlád. V rámci férového seznamování s dějinnými skutečnostmi je na místě uvést, že Kominternu (v čele se Sovětským svazem) od přepadení Polska (září 1939) až do zahájení války na Východě (červen 1941) hodnotila střet jako zločinnou válku směřující pouze k proměněm odbytišť, trhů, zdrojů surovin a revanši za výsledky I. světové války... (Protože jde o „názor komunistický“, leckoho proto jistě odpuzuje, přesto se nabízí otázka – o co jiného šlo?) Červen 1941 přinesl ovšem do tohoto „komunistického“ hodnocení probíhající války dramatickou změnu. Pro Sovětský svaz začal boj o přežití. A pro západní mocnosti vyvstala vážná otázka: S kým dál?

BOJE O BOHATÉ NEVĚSTY

Nebudeme-li hloupě hodnotit dějinné události izolovaně, nezbude než se podívat na politiku mnoha evropských zemí v období mezi světovými válkami, především ve 30. letech. V posledních letech totiž historici neustále zdůrazňují roli tzv. smlouvy Ribbentrop-Molotov (mezi Německem a SSSR z 23. srpna 1939). Je označována jako příklad nečestného jednání a základní podmínka vzniku druhé světové války. Nepředcházelo jí však něco?!

Prakticky všechny státy, s výjimkou Československa a částečně Francie, se ve 30. letech snažily více či méně podlézat nacistickému Německu. Zmíněnému paktu tak předcházela

Odpusť mi, soudruhu, ale zdálo se to jako tak dobrá příležitost!

Tahle válka tvoří zvláštní svazky, co říkáš, soudruhu?

To jsem zvědav, jak dlouho budou trvat líbáčky.

politika appeasementu, tj. usmířování, ústupků v zájmu míru. Řekl bych, že právě naše historie pro to má těžko přehlédnutelnou zkušenost: tzv. Mnichovská dohoda z roku 1938, která vedla k likvidaci Československa, byla přece výměnou za trvalý mír v Evropě. Nebo tomu bylo jinak?

Viděno dnes z nadhledu může působit dokonce komicky, jak se Velká Británie (Francie opravdu výrazně méně), Polsko a Sovětský svaz přetahovaly o Hitlera jako o krásnou a bohatou nevěstu... a těžko se budeme přesvědčovat, že důvodem byla vzájemná láska. Až přelom let 1938/1939 přináší obrat a Francie i Velká Británie (ve válečném stavu s Německem) zahájily jednání se Sovětským svazem... a role bohaté nevěsty se přesouvá z Berlína do Moskvy. (Berlín se naopak stává nápadníkem.)

ROZHODOVÁNÍ ZÁPADU: S KÝM A PROTI KOMU?

Před Velkou Británií od jara a Spojenými státy od zimy 1941 – stála volba: Jak dál? S kým

a proti komu? Obě země v letech 1918–1921 vojensky intervenovaly proti tehdejšímu sovětskému Rusku, následovala dlouhá léta ekonomických sankcí proti Sovětskému svazu. A v roce 1941 takové dilema!?

Viděno optikou nenávisti ke komunismu: Šlo o zásadní a těžkou volbu. Mezi větším a menším zlem? A pro mnoho odpůrců komunismu došlo k šokujícím rozhodnutím: V rozpětí půl roku se obě velké demokracie a bašty kapitalismu rozhodly pro spojení s komunistickým Sovětským svazem a válku s Německem se zásadní vizí – k boji až do úplné a bezpodmínečné kapitulace. Došlo k vytvoření jednotné linie Spojenců (šlo o více než padesát států – mezi nimi bylo i Československo) a prim mezi nimi nesporně hrála tzv. Velká trojka: Velká Británie, Spojené státy a Sovětský svaz. Ti nakonec válku dovedli k vítěznému cíli: v Evropě 8. května, v Tichomoří 2. září 1945.

Tak jakpak se dnes cítíme?

PŮVODNĚ NEPŘEDSTAVITELNÉ...

Jako svěbytný a svým způsobem pikantní doklad situace je možné vzít například karikatury v tisku, viz ukázky v textu. Od 2. poloviny roku 1941 karikatury J. Stalina či SSSR zcela zmizely z britských (a amerických)

významných novin. Jakkoli si utahovat ze spojence bylo nepřipadné.

A ocenění obráncům Stalingradu, kterým bylo vykování a následné předání čestného meče obráncům města britským králem Jiřím VI., se stalo projevem opravdového respektu

významu bojů na sovětsko-německé frontě. (Tento meč je stále uložen ve Volgogradském muzeu Stalingradské bitvy.)

ZÁVĚREČNÁ TRADIČNÍ PERLIČKA

Využijeme pro ni citaci ze záznamu soukromého tajemníka britského ministerského předsedy, p. Colvilla:

„V sobotu 21. června 1941 jsem po večeři hrál s panem premiérem kriket. On se v hovoru vrátil k tématu, které se přetřásalo u večeře – útok na Rusko je jistý a p. Hitler počítá, že v USA i Británii získá sympatie kapitalistů a pravice. Mýlí se však a my musíme pomoci Rusku. Otevřeně jsem se ho zeptal, jestli to pro něho, starého antikomunistu, neznamená sklánět se v domě Rimónově*/. P. Churchill mi odpověděl: „Vůbec ne. Mám jediný cíl – zničit Hitlera a tohle mi velice zjednoduší život. Kdyby Hitler vtrhl do pekla, pronesl bych v Dolní sněmovně přinejmenším příznivou zmínku o ďáblovi.“

Martin

*/ ...sklánět se v domě Rimónově (volně podle Bible, kniha Genesis) – přenesený význam: obětovat proti své vůli cizím bohům, stavět se na stranu nepřítele.

O ČEM JEDNALA ČESKÁ RADA PIONÝRA?

V sobotu 18. dubna proběhlo v Praze první dílčí zasedání České rady Pionýra v roce 2015. Co měla na programu a jaká učinila rozhodnutí?

V úvodu byl předložen a projednán soubor informačních materiálů z mnoha oblastí (zpráva o činnosti Výkonného výboru ČRP, Kontrolní komise Pionýra, informace o stavu finančního majetku, o pionýrských nemovitostech, kalendárium akcí, stav evidence členů a další). Tyto zprávy jako vždy nebyly určeny jen členům ČRP – jejich úlohou je přece i přenos informací dál. Funguje to ale obousměrně – členové rady totiž na jednání

vždy prezentují aktuality ze svých krajských organizací Pionýra.

Na program ČRP se vedle zpráv o postupu ke Konferenci o činnosti, již dostala příprava IX. výročního zasedání Pionýra (plánováno na listopad 2016). Předsedou obsahové komise byl jmenován předseda Pionýra Martin Bělohávek.

ČRP dále například projednala způsob zájmu několika nečinných pionýrských skupin nebo probírala a schválila dva vnitřní předpisy - novely Směrnice o proplácení příspěvků na úhradu cestovních výdajů a Směrnice pro poskytování domén 3. řádu.

Jako vždy nechyběly ekonomické otázky. Například byl projednán a schválen aktualizovaný rozpočet Pionýra na rok 2015 a v návaznosti na předcházející rozhodnutí České rady Pionýra bylo též rozhodnuto o navýšení odvodů z členských příspěvků na Pionýr pro rok 2016.

Česká rada Pionýra také osvědčila znění Výroční zprávy Pionýr 2014 a ocenila její konečnou podobu, která je zcela v souladu se záměrem přijatým v listopadu minulého roku. Prohlédnout si ji můžete i vy, je přílohou této Mozaiky.

red

SPONZORSKÁ VEČEŘE

Cílem našeho seriálu o fundraisingu je seznámení s tématem jako takovým, dále předání alespoň základních informací těm, kteří by uvažovali o tom s ním začít a trochu vás namotivovat. Mnozí si totiž dokonce ani neuvědomují, že fundraising už dávno dělají, nebo je nenapadnou jednoduché metody jako třeba právě sponzorská večeře.

Fundraising není jen systematická práce, neutuchající snaha získat další zdroje, ale vlastně i veškerá spolupráce a komunikace se subjekty a lidmi mimo vaši pionýrskou skupinu. Propagace a fundraising se možná zdají jako dvě různé planety, ve skutečnosti jsou to ovšem taková siamská dvojčata. Totiž jakákoliv vaše snaha získat prostředky, zároveň dostává do povědomí okolí, že Pionýr existuje. A naopak čím lepší PR, tím lehčí je pak nějaké prostředky získat.

V minulých číslech Mozaiky jsme si pověděli něco málo o firemním fundraisingu (získávání

prostředků od firem), trochu o individuálním fundraisingu (získávání prostředků od jednotlivců), konkrétně pak třeba o metodách jako jsou benefiční akce nebo veřejná sbírka. Dnes se podíváme na další metodu firemního fundraisingu, tzv. sponzorská večeře. Pozvěte všechny přátele, příznivce, sponzory a dárce na společnou večeři, při níž jim přiblížíte Pionýra, a ukažte, co jste za předchozí rok s vaší pionýrskou skupinou/oddílem všechno podnikli, ukažte fotky, nebo si promítněte krátkou prezentaci, rozdejte letáčky... Účastníci zaplatí poplatek převyšující náklady

na celý večer (nebo odpoledne, v případě, že se rozhodnete třeba pro sobotní oběd), nebojte se několikatisícové částky, všem hned dojde, že nejde jen o večeři. Do pozvánky uveďte den, místo, program akce, účastnický poplatek a co si za vybrané peníze pořídíte, nebo proč je potřebujete. Nejlépe dejte akci zajímavý název, např. Veselé pionýrování, Zábavná večeře s pionýry apod., zajistěte restauraci nebo místo a švédské stoly a pak už se jen těšte na milé setkání.

Eva

ODPOVĚDNOST ZA NEZODPOVĚDNOST

Byl Nový rok. Městečko ve východních Čechách dospávalo po silvestrovských oslavách, Pohled jako z obrázků Josefa Lady, ve svahu kostelík se hřbitovem, neposkvřená bělost sněhu odrážela vycházející slunce a dávala tak vyniknout lípám na náměstí. Přesně v osm hodin se otevřely dveře radnice, muž v prošívaném kabátě, beranici, rukavicích, s hrablem na sních zamířil k jižnímu okraji náměstíčka a začal odklízet noční sněhový poprašek. Když hrablo dorazilo doprostřed náměstí, ticho prolomil ostrý, burácivý zvuk. Muž se zastavil a pohlédl směrem, ze kterého vyrušení přišlo: Nad jižním okrajem městečka, ve svahu, se objevila letící oranžová stopa, která se s dalším ohlušujícím prásknutím změnila v zelenou hvězdu. Po ní následovala druhá a pak další a další. Muž rozmrzele zavrtěl hlavou, pomyslel si něco nelichotivého a chtělo se mu pokračovat, avšak setrval v pohledu na neplánovanou podívanou. Ohňostroj neustával, zelené hvězdy byly vystřídaný červenými, kobaltově modrými, oslnivě bílými. Už to vypadalo, že podívaná skončila, když se na cestu vydala další oranžová stopa. Vybočovala ze směru stop předchozích, opsala oblouk a hvězdný efekt se nekonal – ozvala se rána – ovšem nepodobná těm předchozím – tlumená, ale o to delší. Muž zvedl oči a spatřil, jak se seníku místního mysliveckého spolku, jehož byl sám členem, stoupá dým. Rozběhl se k radnici, během 15 minut pak u seníku stál hasičský vůz, ale pro seník bylo pozdě. Ukázněně se rozestoupili a dohlíželi, aby se požár nerozšířil na blízký les. Vyšetřování bylo velmi rychlé, během tří hodin bylo najisto postaveno, že v domě na okraji města trávil vánoční prázdniny rodina se dvěma dětmi – Marcelem (15) a Aničkou (11), které se vyplížily k domu k tatínkovým zásobám rachejtli a nachystaly vlastní ohňostroj. Marcel připravoval rakety, Anička zapalovala. Nakonec si nechali tu největší. Tyčku, na které byla upevněna, zasunuli do trubky zajištěné dvěma kameny. Anička ovšem do trubky nechtěně strčila a raketa vyrazila v úhlu 45 stupňů. Dráha vypočtená na výšku 300 metrů se změnila v balistickou křivku a zasáhla dřevěnou stavbu místních myslivců.

KAUZA JE NA SVĚTĚ

Škoda byla spočítána na 350 000 Kč, pojistovna rodičů se k placení neměla, a tak skončil případ u soudu. Soudce si přečetl zprávu o požáru, posudek na cenu seníku a krmiva, vyslechl oba sourozence a dal za pravdu žalobě: Uložil rodičům 1/2 škody a k překvapení Marcela, zbytek jemu. Z úst soudce pak vyslechl přitomný závěr o tom, že je nade vše pochybnost prokázáno, že příčinou požáru byl opožděný novoroční

Ilustrace: J. Dostál

sourozencek ohňostroj, a že rodiče si počínali neopatrně, pokud „zábavnou pyrotechniku“ uskladnili bez zabezpečení ve stodole (!). Každý soudný rodič, podle soudce, ví, že právě tento druh zábavy děti přitahuje, a tak příroze opatrnost velí je před pyrotechnikou chránit, a když už nebezpečné předměty takto uskladní – musí, lidově řečeno, dávat pozor, aby se k nim nedostaly. Odpovědnost rodičů byla tedy jasná. Podle soudce však nebylo možné přehlédnout Marcelův věk, v jehož důsledku si byl vědom nebezpečnosti pyrotechniky, stejně jako toho, že měl postupovat podle návodu a neužívat nedostatečně zabezpečenou trubku. Soudce ovšem i zhodnotil jeho neúplnou zralost, které je vlastní lehkomyšlnost, a přiřkl mu ¼ odpovědnosti na celkové škodě, druhou ¼ mu přiřkl za nedostatečný dohled nad sestrou, kterou, jak dodal, vystavil nebezpečí, doslova uvedl „Je pravdou, že Marcelovi ten den nikdo neuložil sestru hlídat, je však přirozeným, že starší sourozenci, tím spíše, když jim je 15 let, mají dohlížet na sourozence mladší a chránit je. Pokud tak Marcel nepostupoval, choval se nerozumně a nezodpovědně, a tím zákon porušil. Do plnoletosti tak bude vstupovat s dluhem a měl by být rád, že jenom s ním. Kdyby bylo zasaženo obytné stavení, mohly být následky tragické.“

KDO ZA CO ODPOVÍDÁ?

Takže jak se to má s odpovědností za nezletilé? Odpověď nalezneme v části občanského zákoníku, která je označena slovy „Škoda způsobená tím, kdo nemůže posoudit následky svého jednání“. Podle § 2920 nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, nahradí

způsobenou škodu, pokud byl způsobilý ovládnout své jednání a posoudit jeho následky. Fakticky to znamená, že nedosažená plná svéprávnost (zletilost), neznamená automaticky „neodpovědnost“ za vlastní činy. Zjednodušeně řečeno, schopnost ovládnout své jednání a posoudit jeho následky není něco, co by se získávalo 18. narozeninami, ale je schopností závislou jednak na subjektivních schopnostech jedince (rozum, inteligence apod.), jednak výchovou. Logickým důsledkem tedy je, že čtyřleté dítě za příslovečnou hru se zápalkami na seníku dostane pokárání a vysvětlení, třeba i vhodnou obrázkovou knížku o nebezpečí požáru, kdežto osmiletý dostane pár facek (za takovou pitomost je podle některých fyzický trest nezbytný) a v 15 letech věku, zejména když má „hra“ následky, bude k dotčenému přistupováno jako k dospělému. Pro ilustraci uvedu ještě případ, kdy skupinka nezletilých (12 – 15 let) vlezla do garáží, nastartovala několik vozidel a postupně se všemi narazila do zdi. Soud tenkrát rodiče zcela zprostil odpovědnosti a k náhradě škody odsoudil výrobky řka, že i přes nezletilost (dneska neplnou svéprávnost), si museli být vědomi, že poškozovat cizí majetek tímto způsobem je možná originální, ale úplně špatný a zlý nápad.

Pokud je tedy odpovědnost nezletilého škůdce limitována schopností ovládnout své jednání a posoudit jeho následky, jak se to má se zbytkem? Podle zákona společně a nerozdílně se škůdce nahradí škodu ten, kdo nad ním zanedbal náležitý dohled, a pokud je odpovědnost nezletilého zcela vyloučena, nahradí poškozenému škodu ten, kdo zanedbal dohled. V tomto případě to byli rodiče, ale v našem spolku by to byli výchovní pracovníci a nemusí se jednat o tak výjimečný případ, jako novoroční rachejtle. Představme si např. přístřešek (bunkr), který si pod naším dohledem děti postaví ve volném čase, aby na ně, rovněž v jejich volném čase, pro chatrnost stavby spadl a způsobil jim poranění. Daleko prozaičtější škodou je podupání pole, slyšel jsem i o poškození plotu, které má za následek útek stáda. Jeden spolek se dokonce potýkal se škodou způsobenou poškozením zdymadla nedostatečně upevněným člunem. Na rozdíl od popisované „rachejtlové“ kauzy, v našem případě nese odpovědnost spolek (nebo spolek pobočný). Může však uplatnit tzv. regres – vůči tomu, kdo se konkrétně provinil. Víme ovšem i o pojistce – ale o tom někdy příště.

Michal Pokorný

Advokát, právní zástupce Pionýra

1

2

3

- 1. 6. 1850** byl v Praze zahájen provoz na Negrelliho (Karlínském) viaduktu. (obr. 1)
- 1. 6. 1945** se narodil Karel Šíp, zpěvák, textař, scenárista a moderátor.
- 2. 6. 1965** se narodil Jan Macháček, novinář a hudebník (týdeník Respekt, deníky MF DNES, Hospodářské noviny, Lidové noviny – do dnes, kapely: The Plastic People of the Universe, Garáž). Za rok 2009 získal novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky. (obr. 2)
- 3. 6. 1585** byl Rudolfovi II. udělen Řád zlatého rouna. (obr. 3)
- 3. 6. 1935** se narodil Václav Hybš, český hudebník, trumpetista, dirigent, hudební aranžér.
- 4. 6. 1975** se narodila americká herečka Angelina Jolie.
- 5. 6. 1865** se narodil český architekt Antonín Balšánek († 22. 2. 1921).
- 5. 6. 1875** se narodil Stanislav Kostka Neumann, spisovatel a básník († 28. 6. 1947).
- 6. 6. 1835** se narodil básník Adolf Heyduk († 6. 2. 1923).
- 6. 6. 1875** se narodil Thomas Mann, německý spisovatel, držitel Nobelovy ceny za literaturu za rok 1929 († 1955).
- 6. 6. 2005** se narodil pes Korek (jako Špunt), Parson Jack Russel teriér autora Kaleidoskopu.
- 6. 6. 2010** zemřel Ladislav Smoljak, novinář, režisér, scenárista, dramatik a herec (* 9. 12. 1931).
- 8. 6. 1600** se v Praze konala první anatomická pitva lidského těla. Provedl ji lékař Jan Jesenius. Pitva trvala až do 12. 6. (obr. 4)
- 8. 6. 1815** – Byl založen Německý spolek, jehož jsme byli součástí. Šlo o politický svazek německých států, který „nahrazoval“ Svatou říši římskou. (obr. 5)
- 9. 6. 1955** se narodil herec Jan Hrušínský.
- 9. 6. 1915** se narodil Les Paul, americký jazzový kytarista, vynálezce, průkopník vývoje elektrické kytary († 13. 8. 2009). (obr. 6)
- 10. 6. 1865** se narodil Frederick Cook, americký polárník († 5. 8. 1940), který si nárokoval neověřené prvenství v dobytí severního pólu.
- 12. 6. 1915** se narodil David Rockefeller, americký bankéř a filantrop, pomohl založit a vybudovat OSN – zejména její budovu v New Yorku.
- 12. 6. 1930** se narodil Adolf Born, malíř, kreslíř, ilustrátor. (obr. 7)
- 12. 6. 1965** se narodil Filip Topol, zpěvák, pianista a textař, vůdčí osobnost skupiny Psí vojáci († 19. 6. 2013). (obr. 8)
- 13. 6. 1895** se narodil Theodor Pištěk, divadelní a filmový herec († 5. 8. 1960).
- 13. 6. 1940** se narodil básník Václav Hrabě († 5. 3. 1965).
- 15. 6. 1915** se narodil Thomas Huckle Weller, americký bakteriolog, Nobelova cena 1954 († 23. 8. 2008).
- 16. 6. 1915** se narodil Josef Červinka, židovským jménem Ješajáhu ben Benjamin Zev, rozhlasový režisér, herec a překladatel († 23. srpna 2003).
- 17. 6. 1885** připlula Socha svobody z Francie do New Yorku.
- 17. 6. 1935** se narodila Jiřina Šiklová, česká socioložka a publicistka. Je též angažovaná v politice, v minulosti se během svého dvanáctiletého členství pracovala do reformního křídla KSČ, podepsala Chartu 77 a v posledních letech kandidovala za Stranu zelených.
- 18. 6. 1945** spáchali Příslušníci československé armády vedení Karlem Pazúrem masakr na Švédských šancích, jednu z nejbrutálnějších masových vražd moderní české historie (265 obětí). Považdění byli hlavně Karpatští Němci a Maďaři, bylo však mezi nimi i několik Slováků. Naprostou většinu povražděných tvořily ženy a děti.
- 18. 6. 1815** přinutila prohraná bitva u Waterloo Napoleona Bonaparte k již druhé abdikaci na francouzský trůn.
- 19. 6. 1905** se narodil Jiří Voskovec († 4. 7. 1981) – herecký partner Jana Wericha. (obr. 9)

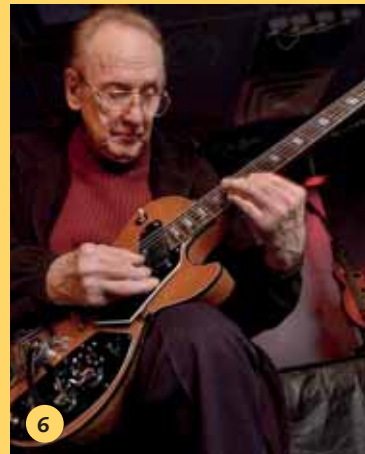
- 19. 6. 1945** se narodila Aun Schan Su Ťij, barská politička, Nobelova cena za mír 1991. (obr. 10)
- 21. 6. 1905** se narodil Jean-Paul Sartre, francouzský filozof, spisovatel, dramatik († 15. 4. 1980).
- 21. 6. 1865** zemřel Václav Frost, kněz, pedagog a průkopník bilingvní výuky neslyšících (* 4. 2. 1814).
- 23. 6. 1955** zemřel první český olympijský medailista, atlet František Janda-Suk (* 1878).
- 23. 6. 1955** začala v Praze na Strahově I. celostátní spartakiáda.
- 24. 6. 1915** se v Chicagu potopila výletní loď Eastland, zahynulo 844 lidí, z toho více než 220 Čechů. (obr. 11)
- 25. 6. 1875** se narodil Bohumil Vavroušek, fotograf lidové architektury († 6. 10. 1939).
- 26. 6. 1945** se narodil spisovatel Ondřej Neff.
- 27. 6. 1925** byla firma Laurin & Klement sloučena se společností Škoda Auto.
- 27. 6. 1950** byla popravena Milada Horáková, právnička a politička (* 25. 12. 1901). (obr. 12)
- 29. 6. 1945** anektoval SSSR Podkarpatskou Rus, která byla jako Zakarpatská oblast začleněna do Ukrajinské SSR.
- 29. 6. 1985** zemřel Jaroslav Dietl, scenárista, dramatik a dramaturg (* 22. 5. 1929).
- 30. 6. 1905** představil Albert Einstein v článku „On the Electrodynamics of Moving Bodies“ teorii relativity.

4

5

6

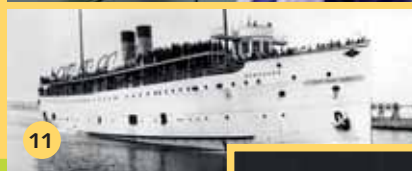
7

8

10

11

9

SCHENGENSKÁ SMLOUVA

byla podepsána 14. 6. 1985. Jde o smlouvu o postupném rušení kontrol na společných hranicích, která je součástí práva EU. Umožňuje společný hraniční režim a společnou imigrační politiku. Byla základem pro všeobecné zrušení celních a pasových kontrol na vnitřních hranicích EU, čímž se vytvořil tzv. Schengenský prostor.

Schengenský prostor zahrnuje většinu států EU (výjimky jsou Irsko, Velká Británie, Kypr, Bulharsko, Rumunsko) a navíc Island, Norsko, Švýcarsko a Lichtenštejnsko.

Proč se ale jmenuje Schengenská? Schengen je malá vinařská obec na jihovýchodě Lucemburska nedaleko místa, kde se stýkají hranice Německa, Francie a Lucemburska. Obec má vedle samotného Schengenu ještě části Remerschen a Wintrange a žije v ní 425 obyvatel.

připravil Lee

12

PIONÝRSKÉ PĚTADVACÍTKY

Co se děje po celé republice mezi 17. dubnem a 17. květnem? Přece Pionýrské pětadvacítky – stovka různorodých akcí, které mají společný pohyb a aktivitu a také číslo 25 – jsou totiž součástí oslav 25. výročí obnovy samostatné činnosti Pionýra.

Co si představit pod tím, že mají společné číslo 25? Může jít například o závod s 25 úkoly na trase, 25 hádanek, šachový turnaj s časovým limitem 25 minut na hráče... zkrátka spousta prostoru pro fantazii. Na stranách 6 a 7 najdete zprávy z několika takových akcí, zde mají tradičně prostor jen fotografie zachycující jejich atmosféru.